

Learning
Innovation
Multimedia

SMS SZKOŁA
MISTRZOSTWA
SPORTOWEGO
RZESZÓW

WeDISUCOM
DIPARTIMENTO DI SCIENZE UMANISTICHE
DELLA COMUNICAZIONE E DEL TURISMO

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

CALL 2020 ROUND 1 KA2 - COOPERATION FOR INNOVATION AND THE EXCHANGE OF GOOD PRACTICES

KA227 - PARTNERSHIPS FOR CREATIVITY

2020-1-IT02-KA227-SCH-094924

solutions' heritage

VADEMECUM OF THE SOLUTIONS TO BE ADOPTED IN EMERGENCY SITUATIONS AND SOCIAL
CHALLENGES

“SOLUTIONS’ HERITAGE VADEMECUM”

3RD INTELLECTUAL OUTPUT

Disclaimer: The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Learning
Innovation
Multimedia

SMS SZKOŁA
MISTRZOSTWA
SPORTOWEGO
RZESZÓW

WeDISUCOM
DIPARTIMENTO DI SCIENZE UMANISTICHE
DELLA COMUNICAZIONE E DEL TURISMO

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Spis treści

Wstęp.....	3
Knowledges.....	9
Turcja.....	14
Polska.....	16
Włochy.....	17
Wspomnienia.....	19
Turcja.....	22
Polska.....	24
Włochy.....	27
Porównanie postaw społecznych oraz porady osób starszych.....	29
Propozycje właściwych postaw.....	32
Praktyki.....	38
Wnioski.....	51
Źródła.....	54

Wstęp

Wytyczne dotyczące dziedzictwa rozwiązań (LG) są skonfigurowane jako uprzywilejowany środek do przekazywania złożonych zestawów praktycznej wiedzy i technik "rozwiązywania problemów"; przede wszystkim działają jako kontekst do refleksji nad przeprowadzonymi badaniami, a następnie jako narzędzie instruktażowe nadające konkretną, interaktywną i komunikacyjnie skuteczną formę w zakresie rozpowszechniania w pełni gotowego projektu.

Badania dotyczą przede wszystkim dwóch obszarów::

1. budowy ram poznawczych i narzędzi koncepcyjnych o ogólnym charakterze;
2. eksperymentowania z kodami zachowań, za pomocą których można znaleźć konstrukcję porównań i ponownych interpretacji zachowań.

Temat pary tradycja/innovacja w kwestii zachowań idzie w parze z weryfikowaniem konsekwencji rozwiązań, choćby oryginalnych, napotkanych przez nowe pokolenia. Intencją jest wytworzenie społecznej użyteczności o skutkach wpływających na obecne praktyki w kontekście współczesnym, tj. celem jest przyczynienie się do poprawy postaw relacyjnych i społecznych, rozwijania kreatywności, umiejętności myślenia, zdolności do skomplikowanych rozwiązań oraz przepracowania niematerialnego dziedzictwa wiedzy pokoleń przeszłych. Zdolność do innowacji jest związana z tym, co jest przyjmowane i krytycznie interpretowane jako punkt odniesienia dla wyborów: wspólna wiedza, ugruntowane praktyki oraz same percepcje zaangażowanych podmiotów.

Wytyczne mają więc na celu przyczynienie się do poprawy trzech podstawowych wartości:

- *nabytej wiedzy*, czyli zdolności do opanowania wiedzy skierowanej na cele operacyjne;

- *krytycznej wiedzy*, czyli zdolności do zrozumienia złożoności przypadków i problemów;
- *kreatywnej wiedzy*, zdolności do wypracowania świadomych i wyważonych postaw wobec zdarzeń, w celu poprawy skuteczności reakcji na sytuacje.

Dokument służy jako przewodnik i narzędzie towarzyszące procesowi społecznej transformacji, stanowi ćwiczenie w krytycznej refleksyjności, poprzez które można badać ukryty potencjał kultury behawioralnej.

Wytyczne składają się z trzech części:

1. **Wiedza**, która zwraca teoretyczno-koncepcyjny wkład różnych jednostek badawczych;
2. **Wspomnienia** cenne dla zebrania dobrych praktyk z bezpośrednich wywiadów z seniorami;
3. **Praktyki**, które kończą podróż informacyjną z kartami adresowymi dla każdego przypadku, w których zgłaszane są właściwe postawy funkcjonalne dla określenia rozwiązania i przezwyciężenia problematycznych sytuacji.

Wiedza

Sekcja ta zajmuje się problemami rozwijanymi przez każdego z partnerów projektu, reprezentującymi artystyczne ujęcie skali badań w ramach poszczególnych tematów, aby wydobyć podejścia metodyczne i treści. Celem jest włączenie różnych tematów w bardziej jednolitą ramę koncepcyjną, skierowaną na wykorzystanie wyzwań i możliwości badawczych. Ta pierwsza część Wytycznych zawiera Mapy Tematyczne, gdzie identyfikowane są różne stanowiska w kwestii, a odniesienia są robione do teoretycznych założeń i dobrych praktyk proceduralnych.

Są to mapy koncepcyjne różnych Partnerów, opisowe lub interpretacyjne, tematów, które były poruszane od czasu do czasu. Mogą być one opowiedziane za pomocą diagramów synoptycznych, umieszczonych na stronach tytułowych każdego rozdziału, aby podsumować i wprowadzić tematyka samego rozdziału.

Znajomość lokalizacji stanowisk, które reprezentują obszar początkowych odniesień badań, jest faktycznie operacją niezbędną, częściowo również subiektywną dla partnerów projektu, ponieważ opiera się ona na krytycznym odczytaniu istniejącego, który w pewien sposób odzwierciedla intencje interpretatora. Dlatego też faza rozpoznawcza powinna być wymiarowana w taki sposób, aby szybko uwydatnić najważniejsze stanowiska i tematy. Topografia różnych agregacji rozpoznawalnych przez Partnerów, zwłaszcza jeśli wzbogacona o zidentyfikowane relacje między różnymi częściami, stanowi ważną podstawę do dalszego postępowania na drodze innowacji, które projekt zamierza osiągnąć.

Wspomnienia

Innowacje wyborów, które można podjąć w sytuacjach stresu emocjonalnego, są centralnym obiektem badania projektu, który nie traci z oczu siłę obecnych praktyk i ich inercji do modyfikacji. Uczucie się z doświadczenia jest związane z umiejętnością uczenia się poprzez działanie, w każdym przypadku oparte na podobnych doświadczeniach analizowanych i następnym hipotezach sformułowanych zgodnie z metodologiami prawidłowo praktykowanymi w dziedzinie "rozwiązywania problemów". W szczególności, zachowania społeczne charakteryzują się różnymi interakcjami i relacjami; oznacza to, że w zależności od sytuacji i osób, możemy modyfikować wzorce zachowań w konkretnym kontekście. Zachowania społeczne są nabywane i uczą się poprzez obserwacje i interakcje każdego w codziennym procesie socjalizacji i różnią się od epoki do epoki, od pokolenia do pokolenia i od terytorialności do terytorialności.

Learning
Innovation
Multimedia

SMS SZKOŁA
MISTRZOSTWA
SPORTOWEGO

WeDISUCOM
DIPARTIMENTO DI SCIENZE UMANISTICHE
DELLA COMUNICAZIONE E DEL TURISMO

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Pewne cechy kulturowe, abstrakcyjne, które nie mają materialnych reprezentacji, są nabyte społecznie poprzez obserwowanie zachowań dorosłych.

Sekcja ta jest poświęcona *Wywiadom*, strategiom zachowań należących do różnych rzeczywistości kulturowych, wynikającym z krótkich opowieści starszych osób. Centralnym punktem tej sekcji są odpowiedzi starszych pokoleń na pytania zadane przez nowe pokolenia na temat rodzajów reakcji na sytuacje emocjonalne i relacyjne trudności. Dla stanowisk uważanych za najbardziej znaczące, wyróżniają się krytyczne aspekty i inne nowe kwestie, zaznaczając tym samym obszar działań dla perspektyw ewolucji zlokalizowanej. Celem zbierania dobrych praktyk przeszłości jest zidentyfikowanie inicjatyw w sferze osobistej i/lub sytuacji relacyjnych, które dostarczają pomysłów i konkretnych przykładów dróg, działań i pomysłów, które można odtworzyć we współczesnym świecie.

Chcemy wydobyć segmenty kultury tożsamości, które dotyczą wiedzy, przekonań, nawyków, wartości posiadanych przez prawie wszystkich członków danego społeczeństwa, rozpoznawalnych po jego cechach kulturowych. Chcemy wykryć mocne pomysły z zebranych doświadczeń, charakteryzujące się różnymi podejściami, jako możliwy wkład do obecnej wizji celu, w kierunku którego ma ewoluować proces decyzyjny. Mocny pomysł i wizja przewodnią są dwoma fundamentalnymi zasobami, które pomagają utrzymać kurs rozwiązania, lub świadomie go zmienić, gdy staje się on niewystarczający względem celów. Końcowe wybory nowych pokoleń muszą być właściwe i zasadne, bez narażania się na nadmiar arbitralności, który często zdradza zbyt intuicyjne praktyki. Przede wszystkim, wybory muszą być dobrze uzasadnione, aby umożliwić innym dołączenie i współpracę w realizacji.

Learning
Innovation
Multimedia

SMS SZKOŁA
MISTRZOSTWA
SPORTOWEGO

WeDISUCOM
DIPARTIMENTO DI SCIENZE UMANISTICHE
DELLA COMUNICAZIONE E DEL TURISMO

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Praktyki

Tradycja (przekazywanie wartości) jest zatem ustnym i pisemnym przekazywaniem czegoś, co jest uważane za cenne i ważne dla kolejnych pokoleń: wiadomości, świadectw, wspomnień, przysłów, nawyków itp. zdolnych do kierowania decyzjami i zachowaniem. Poprzez filtr tradycji pozostajemy przywiązani do modeli kulturowych i behawioralnych, które zostały już przetestowane i charakteryzują się ciągłością. Poprzez innowacje otwieramy się na przyszłe perspektywy i wymyślamy nowe elementy kulturowe, które, jak zakładamy, mogą zagwarantować ewolucję ludzkich struktur mentalnych i behawioralnych. Są one "gotową wiedzą" i są testowane, abyśmy mogli łatwiej, szybciej i automatycznie postrzegać cele, które nas interesują i odpowiednio działać. W tym tkwi siła tradycji, ale muszą one zostać wzbogacone o innowacje i nadać wartość dodaną zmieniającej się rzeczywistości pod wpływem gospodarki oraz rozwoju naukowego i technologicznego.

Trzecia część wytycznych składa się z **Kart** z sugestiami i informacjami psycho-behawioralnymi niezbędnymi do ukierunkowania na skuteczne postawy i korygowania ewentualnych nieodpowiednich podejść. Karty są skonfigurowane w odniesieniu do konkretnego przypadku zastosowania objętego kartą, z niezwykle syntetycznymi odniesieniami do różnych obszarów projektu, składającymi się z jednego lub więcej obrazów, krótkiej notatki i odniesienia do dalszych informacji do wkładów obecnych w sekcji 1. *Wiedza*.

7

Podsumowanie treści

Wytyczne składają się z trzech rozdziałów (Części):

- 1) Wiedza,
- 2) Wspomnienia,
- 3) Praktyki.

Na potrzeby rozdziału *Wiedza* każdy z Partnerów stworzył własną mapę pojęciową, opartą na aspektach teoretycznych zastosowanych podczas opracowywania modułów kursu szkoleniowego online w jednostkach odgrywania ról.

Rozdział *Wspomnienia* poświęcony jest wynikom wywiadów ze starszymi pokoleniami: partnerzy krytycznie przeanalizowali wypowiedzi, podkreślając powtarzające się aspekty, pojawiające się podejścia, strategie behawioralne, postawy itp.

Rozdział *Praktyki* zawiera 5 arkuszy roboczych, po jednym dla każdego przypadku, do którego odnoszą się zadawane pytania, zbierając odpowiedzi udzielone w kwestionariuszach w formie informacji i praktycznych sugestii.

Knowledges

W nowoczesnych kontekstach edukacyjnych, rolą szkoły jest kształcenie, promowanie wiedzy i rozwijanie umiejętności, które uczniowie będą wykorzystywać w swoim życiu, w tym również w przyszłości. Promowanie wiedzy przedmiotowej nie może być oddzielone od dostarczania uczniom narzędzi i umiejętności niezbędnych do życia w skomplikowanej rzeczywistości współczesnego świata.

Realizacja tego rodzaju edukacji oznacza rozpoznanie i akceptację różnorodności, której społeczeństwo jest pełne, promowanie dialogu międzypokoleniowego w klasie, w rodzinie i w społeczeństwie. Z tego punktu widzenia, edukacja to nie tylko przekaz wiedzy i treści dyscyplinarnych, ale także promowanie nowego sposobu organizacji wiedzy, a także rozwijanie pełnego wykorzystania inteligencji w jej całości.

Program nauczania w szkole musi przyzwyczajać uczniów do korzystania ze złożoności i globalności w celu radzenia sobie ze zmieniającą się i ewoluującą naturą dzisiejszego świata, czasami czerpiąc wnioski z zastosowań w środowiskach pozalekcyjnych.

9

W marcu 2000 roku w Lizbonie, Rada Europejska przyjęła nowy cel strategiczny dotyczący świata edukacji, mający na celu przekształcenie europejskiej gospodarki w konkurencyjną i dynamiczną rzeczywistość poprzez wiedzę. Skupienie się na edukacji i przekazie wiedzy jako warunek rozwoju staje się jednym z kluczowych zasad polityki UE.

Każde pokolenie przechodzi przez wydarzenia, które wpływają na dynamikę świadomości i rozwoju wiedzy. Wydarzenia zmieniają sposób, w jaki postrzegamy i interpretujemy społeczeństwo, w którym żyjemy; zmieniają pragnienia, aspiracje i działania uważane za priorytetowe dla poprawy społeczeństwa i odnowienia poczucia przyszłości.

Nowe pokolenia, które dorastały z technologią w społeczeństwie konsumpcyjnym, żyją zanurzone w formach doświadczeń, które są nieskończenie większe niż te, które mieli ich rodzice, gdy byli młodzi.

W relacji między pokoleniami, największą przeszkodą wydaje się być identyfikowanie się z doświadczeniami drugiej strony, co prowadzi do reakcji przypominającej odrzut. Stąd brak solidarności, zaufania, autorytetu, ale także częste niewygody w relacjach międzypokoleniowych. Relacja między dorosłymi a młodzieżą jest z natury relacją edukacyjną, która musi być pielęgnowana i wzmocniana, ponieważ jest miejscem przekazu i nadania środowisk, zasad i perspektyw egzystencjalnych, wartości i kultury. Niejawnym działaniem edukacyjnym współczesności jest przekaz systemu kulturowego, który nie jest wyraźnie i świadomie rozpoznawany przez podmioty uczestniczące w interakcji. Na przykład wszystkie relacje, które dziecko lub młoda osoba ma z dorosłymi, z bardziej lub mniej kompetentnymi rówieśnikami lub z mediami masowymi, mogą być edukacyjne, o ile prowadzą, jakby przez zarażenie, do przekazu, a tym samym do nauki przekonań, wartości, zachowań czy metod rozumowania typowych dla społeczności, do której należy dany podmiot.

Oznacza to jednak, że jeśli edukacja może odbywać się również poprzez nieformalne wymiany charakteryzujące każdą relację, mogą one być miejscem zarówno niejawnej, jak i jawnej edukacji: w rzeczywistości, poza celami edukacyjnymi, które nauczyciele i rodzice świadomie stawiają sobie i sposobami, które wybierają, aby je osiągnąć, złożony i konkretny przebieg ich relacji z uczniami i dziećmi może przekazywać wybory i efekty edukacyjne, które nie są wyraźnie wybrane i dlatego pozostają niejawne.

Wytyczne mają na celu stworzenie możliwego pola mediacji między pokoleniami, które konfrontują się i prowadzą dialog właśnie za pomocą urządzenia **bezpośredniego wywiadu**, które podsyca ducha współpracy i empatii, promując dobrobyt osobisty i relacje interpersonalne. Konfrontacja ma miejsce w ramach doświadczenia życiowego i sedymentacji wiedzy nabytej w sytuacjach i wydarzeniach, do których dopasowane są rzeczywiste rozwiązania, ale napędzane

odpowiednim stanem emocjonalnym. Doświadczenia są odkładane w magazynie wiedzy, który jednostka nabywa w swoim życiu, zostawiając ślady i informacje dla definicji właściwej reakcji w przypadku podobnych lub podobnych wydarzeń lub sytuacji.

Pamięć historyczna to specjalna pamięć, która zachowuje reprezentacje wydarzeń, osób, sytuacji lub obiektów, których jednostka nie doświadczyła bezpośrednio, ale które należą do przeszłości, która poprzedziła jej życie, i której zatem ma pamięć pośrednią, poprzez opowieści innych osób. To te reprezentacje definiują pole tego, co możemy nazwać pamięcią historyczną, w ramach której, zgodnie z powszechnym użyciem terminu, musimy również uwzględnić fakty, które, choć zdarzyły się za życia mówiącego, nie zostały przez niego osobiście doświadczone, ale należą do tego, co jest postrzegane jako historia zbiorowa. Rozumiana w ten sposób, pamięć historyczna pełni funkcję umiejscowienia podmiotów w czasie historycznym. Nie tyle jako 'wiedza' z historii, ale jako znacząco i emocjonalnie naładowane połączenie żywe między podmiotami a wydarzeniami, które przekraczają ich jedność. Narodowe instytucje od dawna zajmują się pamięcią historyczną. Nowoczesne państwa uznawały za swoją odpowiedzialność opowiadanie o niej poprzez pomniki, tablice pamiątkowe, uroczystości i przemówienia, a także promowanie jej internalizacji przez obywateli za pośrednictwem swoich instytucji edukacyjnych.

Aby zidentyfikować rolę komunikacji w wykorzystaniu pamięci przez społeczeństwo, warto przeanalizować filozofię Luhmanna. Z jego punktu widzenia, pamięć to przede wszystkim proces społeczny, dzięki któremu system może zagwarantować sobie pewną kontrolę nad wydarzeniami, które dlatego nie stanowią co raz absolutnego zaskoczenia, ale będąc zapamiętane, mogą być przewidywane i rozpoznane. Dzięki pamięci wydarzenia są koordynowane przez spójny ciąg relacji, które są następnie rzucane na zewnętrzne środowisko. Centralnym elementem tego procesu jest powtórzenie, czyli możliwość rozpoznania sytuacji, które już znamy i które się powtarzają. Idea powtarzania jest związana z koncepcją pamięci. Z powtarzaniem produkuje się redundancję, która uniemożliwia systemowi powtarzanie przetwarzania informacji za każdym razem: coś jest rozpoznawane jako znane i nie zawsze musi

być powtarzane. W rzeczywistości, gdy zdarza się wydarzenie, które jest unikalne i indywidualne, system je przechowuje i jednocześnie przetwarza na nowo, dostarczając 'drugą ocenę', która będzie stanowić jego pamięć. To pamięć wydarzenia, a nie samo wydarzenie, karmi redundancję, i dlatego to pamięć pełni funkcję informacyjną dla systemu i pozwala mu rozpoznawać i 'automatycznie' oceniać rzeczywistość, która stopniowo się kształtuje.

Pojęcie pamięci jest ściśle związane z pojęciem **dziedzictwa kulturowego**, rozumianego jako zbiór pojęć opartych na historii, kulturze i przeszłości określonego terytorium lub społeczności. Zgodnie z definicją Uniwersytetu Środkowoeuropejskiego, dziedzictwo kulturowe może być postrzegane jako dziedzictwo dóbr kulturowych i niematerialnych atrybutów grupy lub społeczeństwa odziedziczonych z przeszłości. Dziedzictwo kulturowe to koncepcja, która stanowi pomost między przeszłością a przyszłością, z zastosowaniem określonych podejść w teraźniejszości. Dzięki wartościom przypisywanym tym grupom lub społeczeństwom, dziedzictwo kulturowe jest utrzymywane w teraźniejszości i przekazywane na rzecz przyszłych pokoleń, właśnie poprzez pamięć.

Dziedzictwo kulturowe jest świadectwem doświadczenia, rozwijanym i przekazywanym kolejnym pokoleniom poprzez podtrzymywanie jego istnienia za pomocą nowych syntez, wzbogacanie go i zapewnianie jego ciągłości na przestrzeni wieków. Pojęcie dziedzictwa kulturowego obejmuje nie tylko materialne dobra kultury, ale także niematerialne wartości kulturowe.

Dziedzictwo kulturowe jest wspólnym dziedzictwem ludzkości. Każdy naród, a nawet każda cywilizacja, ma swoje miejsce na świecie ze swoim językiem, kulturą i dziedzictwem. Zakorzenie i socjalizacja jednostek odbywa się w ramach tego dziedzictwa, które ujawnia strukturę i tkankę kulturową ludzi.

Kultura popularna jest ważna dla przekazywania wartości kulturowych w kategoriach twórczego wskaźnika ludzi, nie tylko jako struktura kulturowa, ale także jako fakty.

Konteksty krajowe, z których pochodzili partnerzy i które wyróżniały treści szkoleniowe i informacyjne stworzone w celu realizacji celów tego projektu, zostaną wyjaśnione poniżej.

Turcja

Tureckie społeczeństwo, choć jest jednym z najbardziej zróżnicowanych kulturowo na świecie, obserwuje szybki zanik niematerialnego dziedzictwa kulturowego pod wpływem globalizacji i technologicznego rozwoju. Dlatego coraz bardziej potrzebne staje się zachowanie tych aspektów kultury i przekazanie ich przyszłym pokoleniom.

Według Konwencji Światowego Dziedzictwa UNESCO, każde państwo członkowskie ma obowiązek zdefiniowania, ochrony, rekonstrukcji i prezentacji swojego dziedzictwa kulturowego i naturalnego. Zgodnie z tą konwencją z 1972 roku, „dziedzictwo kulturowe i naturalne jest zagrożone zniszczeniem w wyniku szybkich zmian społeczno-ekonomicznych, co stanowi zagrożenie dla wszystkich państw świata”.

Dlatego dopiero stosunkowo niedawno pojawiła się potrzeba przekazania tych produktów, związanych z dziedzictwem kultury popularnej, nowym pokoleniom.

Wspomnienia ludzi i społeczeństw o wydarzeniach z przeszłości można czasem utożsamiać z przedmiotami, które zyskują wartość jako świadkowie pamięci historycznej ludności danego obszaru lub kraju. Oprócz namacalnych dowodów, ekspresja ustna jest ważnym środkiem transferu kulturowego. Produkty, zwyczaje i tradycje kultury popularnej były przez wieki przekazywane kolejnym pokoleniom. Zmieniło się to najpierw wraz z industrializacją, a następnie wraz z rozprzestrzenianiem się narzędzi komunikacyjnych, zwłaszcza radia, kina i telewizji. Od dziecięcych zabaw po wesela, od zwyczajów narodzin po pogrzeby, wszystko w życiu Turków zaczęło się zmieniać i przypominać to, co transmitowały media. Ze względu na osłabienie przekazu kultury ustnej, nieadekwatność dzieł pisanych i drukowanych, skutki produkcji telewizyjnych oraz niezdolność do przekazywania i reprodukcji kultury narodowej, przyszłym pokoleniom grozi, że staną się ludźmi o zupełnie innej iuboższej kulturze.

Potrzeby jednostek w zakresie komunikacji i interakcji zmieniły swój wymiar, a tradycyjne wartości zaczęły szybko zanikać. W odpowiedzi na te obawy rośnie zainteresowanie społeczności i kraju ochroną i przekazywaniem dziedzictwa niematerialnego przyszłym pokoleniom, poprzez politykę mającą na celu identyfikację, wspieranie, promowanie i przekazywanie tradycji kultury popularnej i dziedzictwa kulturowego, z naciskiem na wiedzę i edukację.

Oprócz swojej fundamentalnej roli jako nauczycieli i wychowawców, mądrzy starsi mają również ważny potencjał, aby umożliwić młodym ludziom korzystanie z ich wiedzy i doświadczenia. Jeśli doświadczenia osób starszych są oceniane w kategoriach wiedzy teoretycznej, praktycznej (wykorzystanie mądrości w życiu codziennym) i produktywnej (wykorzystanie istniejącej wiedzy z korzyścią dla innych), relacje międzypokoleniowe można uznać za skarbnicę. Jeśli weźmiemy pod uwagę wymiar społeczny, ekonomiczny, psychologiczny, biologiczny i fizjologiczny, kiedy jednostki starzeją się mądrze, rozwijają strategie radzenia sobie z trudnościami w różnych okresach życia. Kiedy doświadczenia życiowe są brane pod uwagę ze względu na teoretyczną i praktyczną wiedzę i umiejętności, mogą prowadzić do ważnych decyzji z różnych perspektyw.

Niematerialne dziedzictwo kulturowe może być wykorzystywane jako narzędzie komunikacji międzypokoleniowej, dzięki czemu mądrzy starsi mogą przyczynić się do rozwoju odporności i rozwiązań życiowych wyzwań dla młodszych ludzi poprzez doświadczenia życiowe.

Aby osiągnąć pełny dialog międzypokoleniowy w początkowej fazie projektu, zarówno grupa docelowa mądrych starszych (powyżej 55 lat), jak i grupa docelowa młodych ludzi (14-20 lat) wzięły udział w wywiadzie, który skłonił ich i badaczy do refleksji nad aspektami życia osobistego, implikacjami psychologicznymi i behawioralnymi w odniesieniu do zmian historycznych i cyfrowych, ale przede wszystkim do skoncentrowania analizy na wiedzy, jaką ludzie mają na temat terytorium i jego wartości historycznej, środowiskowej i artystycznej. Badanie pokazało wartości, postawy i nawyki dwóch pokoleń w porównaniu, i możliwe było stworzenie podstawy dla tego narzędzia do przekazywania wiedzy między pokoleniami z treściami nieformalnymi.

Polska

Analizując sytuację dziedzictwa kulturowego w Polsce, wzięto pod uwagę pewne specyficzne aspekty tych pojęć. Po pierwsze, zbadano dziedzictwo kultury polskiej, począwszy od średniowiecza. Skupiono się na analizie polskiego dziedzictwa kulturowego, czyli muzyki, malarstwa, rzeźby i innych wyrobów rzemiosła artystycznego oraz dzieł literackich. Następnie dogłębnie zbadano historię narodu polskiego stojącą za pojawieniem się poszczególnych pojęć kulturowych. Wszystkie te aspekty krok po kroku budowały podstawę do rozwijania idei poszukiwania rozwiązań współczesnych problemów, z którymi boryka się obecne pokolenie, w historii, kulturze i doświadczeniach osób starszych.

Przykładowa grupa tak zwanych mędrców składała się z osób w różnym wieku, ale jednym ważnym aspektem wspólnym dla nich wszystkich było ich doświadczenie ukształtowane przez brutalne czasy, w których dorastali. Epoka, w której rodzice i dziadkowie kształtowali swoje osobowości i doświadczyli życia jako dzieci lub nastolatki, była pełna problematycznych kwestii, takich jak walka o wolność słowa, kluczowe zmiany polityczne, głód, ubóstwo i tak dalej. Wspomniane kwestie mogą wydawać się abstrakcyjne dla dzisiejszych nastolatków. Jednak doświadczenie i wiedza starszych na temat radzenia sobie z tymi trudnymi sytuacjami stanowią podstawę dialogu międzypokoleniowego prowadzącego do rozwiązania współczesnych problemów z przeszłości.

Aby umożliwić młodym ludziom świadome korzystanie z doświadczeń mędrców, wprowadzono i omówiono z nimi kilka innych koncepcji i pojęć. Po pierwsze, młodzi ludzie musieli zrozumieć ideę kreatywności jako sposobu znajdowania nowych rozwiązań poprzez łączenie dostępnych elementów i modyfikowanie istniejących rozwiązań, aby uczynić je lepszymi dla danego kontekstu. Zanim mogli zrealizować wymyślony przez siebie pomysł, musieli przygotować własną strategię radzenia sobie z problemem; następnie pozwolili mu "inkubować", aż stał się systematyczny. Co więcej, zostali poinstruowani, by nie traktować porażki jako wymówki do zaprzestania prób rozwiązania istniejącego problemu. Niemożliwe byłoby jednak

zaakceptowanie porażki jako niezbędnego kroku do sukcesu bez pełnego zrozumienia emocji lub tak zwanej inteligencji emocjonalnej. Nastolatkom przedstawiono pięć elementów inteligencji emocjonalnej, których zrozumienie ułatwiło im próby modelowania własnej inteligencji emocjonalnej. Zrozumienie własnych emocji i procesów towarzyszących ich powstawaniu ma fundamentalne znaczenie dla właściwej realizacji procesu rozwiązywania problemów.

Innym ważnym aspektem, bez którego cały proces znajdowania i stosowania rozwiązań zostałby zakłócony, jest wiedza na temat tego, czym jest odporność i zdolność adaptacji oraz jak je budować i rozwijać. Dlatego młodzi ludzie, którzy stanowili grupę docelową projektu, otrzymali zestaw przykładów i pomysłów na poprawę swoich umiejętności związanych z tymi pojęciami.

Wreszcie, dialog międzypokoleniowy nie istniałby bez komunikacji. Jeśli chodzi o komunikację, jej nieodłączną częścią jest umiejętność aktywnego słuchania. Powszechnie uważa się, że młodym ludziom brakuje tej umiejętności, zwłaszcza jeśli chodzi o podążanie za przykładami i radami starszych. Chociaż niektórzy twierdzą, że takie uogólnienia należy dostosować, grupie docelowej młodych ludzi przedstawiono strategię aktywnego słuchania wraz z opisem najważniejszych technik skutecznej komunikacji.

Włochy

Podobnie jak w przypadku pozostałych dwóch rozważanych rzeczywistości narodowych, również dla Włoch aktualne i fundamentalne znaczenie ma teoretyzowanie i opracowywanie narzędzi do przekazywania pamięci o przeszłości nowym pokoleniom, tworząc rozgałęzienie wkładów, które znajdują w ciągłości i powiązaniach z przeszłością głęboki związek z dziedzictwem kulturowym. Dziedzictwo kulturowe to dziedzictwo ludzi, to namacalna pamięć o tym, co człowiek przeżył, stworzył, odkrył, opracował i przekazał potomnym. Ustalenie znaczenia dziedzictwa kulturowego nie jest ani proste, ani jednoznaczne, ponieważ różne okresy historyczne rozwinęły bardzo różne wrażliwości na to, co stanowi dziedzictwo kulturowe. Dlatego też włoscy badacze skupili się w

swoich badaniach poznawczych na aspektach transformacji społecznej, które wpłynęły na uznanie, waloryzację i ochronę niematerialnego dziedzictwa kulturowego.

W drugiej fazie zaangażowano dwie grupy docelowe, jedną reprezentującą kategorię mądrych dorosłych, a drugą młodych ludzi. Praktyki behawioralne, które wyłoniły się z wywiadów przeprowadzonych bezpośrednio z przedstawicielami obu pokoleń, dostarczyły wielu potencjalnych wskazówek, wiedzy i informacji przydatnych do kierowania wyborami.

Zidentyfikowanie punktów wspólnych i różnic między dwoma pokoleniami w trzech różnych krajach i porównanie ich pozwoliło nam zrozumieć obecną wiedzę na temat dziedzictwa kulturowego i jego ewolucji, która jest nieuchronnie związana z więziami emocjonalnymi i chęcią jego ochrony. Różne sposoby, w jakie oba pokolenia postrzegają dziedzictwo kulturowe, ujawniły różne aspekty, które okazały się kluczowe w próbie wypełnienia luki i filtra pokoleniowego. Wynikające z tego wytyczne zachęcają do radzenia sobie z nieoczekiwanymi sytuacjami i nawiązywania bardziej zrelaksowanych i intymnych relacji społecznych, unikając zadowalania i monitorowania innych ludzi, ale rozwijając zaufanie i zdolność do wczuwania się w emocje innych.

Learning
Innovation
Multimedia

SMS SZKOŁA
MISTRZOSTWA
SPORTOWEGO

WeDISUCOM
DIPARTIMENTO DI SCIENZE UMANISTICHE
DELLA COMUNICAZIONE E DEL TURISMO

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Wspomnienia

Studenci, którzy skorzystali z eksperymentacji Dziedzictwa Rozwiązań, uświadomieni znaczenia swojej roli w projekcie, stali się aktywną częścią tego skomplikowanego modelu, w którym zdobyli istotne informacje dla rozwoju swojego krytycznego myślenia i poczucia własnej wartości, jednocześnie interakcji z własnymi lękami i emocjami w obliczu proponowanych sytuacji. Przyjęte narzędzie badawcze obejmowało pięć specyficznych pytań mających na celu wykrycie możliwych postaw pokoleniowego zestawu, tego z "mądrych starców", pozornie odległego od młodzieży.

Grupa docelowa młodzieży składała się z nastolatków na progu dorosłości. Ich pokolenie charakteryzuje się łatwym przyswajaniem koncepcji technologicznych i tendencją do uczenia się od dorosłych poprzez obserwację i naśladowanie. W ich ścieżce rozwoju obecność dziadków lub mądrych przykładów do naśladowania w ich życiu jest uważana za niezbędną. Rola dorosłych polega na przekazywaniu doświadczeń życiowych, historii rodziny, udzielaniu wsparcia w codziennych wyborach; muszą dzielić się swoją mądrością z prostotą. Nie ma lepszego i bardziej namacalnego świadectwa niż pokazanie własnego życia przez ludzki przykład. Tylko przez ludzki przykład wyznaczony przez rodzinę, rodziców, dziadków i dorosłe punkty odniesienia młodzi ludzie mogą znaleźć pewność siebie i wytrwałość w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami.

Historia narodu i historia dziedzictwa znajdują inne źródła oprócz podręczników szkolnych. Najbardziej prawdziwe i autentyczne źródło to wiedza pamięciowa, ta, która jest przekazywana z pokolenia na pokolenie, która jest przeżywaną i doświadczoną wiedzą o wydarzeniach. Wiedza pamięciowa pochodzi ze słuchania, a najłatwiejszym, najszybszym i najlepszym sposobem słuchania jest przyjazne lub domowe środowisko, gdzie formują się pierwsze koncepcje i wartości, gdzie jest bliskość i uwaga.

W świecie, który ciągle się zmienia, a słabi zostają z tyłu, starość jest postrzegana jako stagnacja i niesprawność, skazana na zapomnienie. Jak więc pogodzić te dwie rzeczywistości, które

potrzebują siebie nawzajem, ale nie znajdują wspólnego języka do dialogu? Jako punkt wyjścia konieczne jest zarysowanie, przede wszystkim, typowej ramy rodzinnej, która jest doświadczana w rzeczywistości współczesnej. Bycie rodzicem i dziadkiem dzisiaj nie jest łatwe. Ze względu na wzrost wieku emerytalnego, rosnącą liczbę rozdrobnionych gospodarstw domowych i emigracji ekonomicznej, rola dziadków i ich obecność w życiu wnucząt jest bardzo ograniczona. Z drugiej strony, zdarzają się przypadki dziadków, którzy nie lubią dzielić się swoim czasem z młodymi ludźmi, poświęcając im uwagę. Więc jak powinni być przykładem, jak powinni dzielić się swoim doświadczeniem życiowym, i jak powinni wspierać rodziców w edukacji ich dzieci, skoro ich kontakty są ograniczone? Aby umożliwić spotkanie między pokoleniami, wymaga to wysiłku z obu stron. Chociaż sprawa nie wydaje się łatwa, warto podjąć wysiłek, aby dzielić się doświadczeniem ze sobą. Młodzi ludzie muszą wiedzieć, że mają możliwość siedzenia ze swoimi "mądrymi mężami" i słuchania ich historii, chłonięcia ich mądrości i wdychania ich doświadczeń życiowych. W ten sposób będą mogli zrozumieć wartość bliskości w relacjach rodzinnych. Jednocześnie starsi muszą być w stanie znaleźć czas, aby poświęcić się swoim wnukom, opowiadać im historie, dzielić się z nimi swoimi doświadczeniami i zachęcać ich do podążania za nimi z nadzieją i oddaniem. Jest to rezultat, do którego dążyli partnerzy podczas przeprowadzonego badania społecznego. Dwa różne pokolenia spotkały się, aby odpowiedzieć na pięć pytań. Starsi ludzie spotkali się z młodymi, aby porozmawiać o swoich doświadczeniach związanych z problematycznymi sytuacjami, które mogą pojawić się w codziennym życiu. Młodzi ludzie uważnie słuchali wspomnień i rad, które będą im przydatne w radzeniu sobie z podobnymi sytuacjami w nowoczesnym świecie.

Celem tych spotkań było rozwijanie nowych umiejętności radzenia sobie z problematycznymi sytuacjami poprzez ustne przekazywanie doświadczeń od mądrych starych do młodych. Pytaniami, takimi samymi dla wszystkich partnerów, skupiliśmy się na sytuacjach kryzysowych, na uczuciach, które wywołują ekstremalne emocje u ludzi i towarzyszą ludziom przez pokolenia. Fakt, że pytania były takie same dla celów trzech krajów, pozwolił badaczom na zebranie cennych informacji do porównania, aby zrozumieć doświadczenia i zachowania respondentów w

Learning
Innovation
Multimedia

SMS SZKOŁA
MISTRZOSTWA
SPORTOWEGO
RZESZÓW

WeDISUCOM
DIPARTIMENTO DI SCIENZE UMANISTICHE
DELLA COMUNICAZIONE E DEL TURISMO

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

jednolity, eksploracyjny i strukturalny sposób. Poniżej przedstawiamy treści pytań otwartych, na które respondenci mogli odpowiadać w formie swobodnej, uwarunkowanej wyłącznie przez ich własne doświadczenia, wartości i umiejętności:

1. Jakie są wartości i kryteria zachowań, które przyjęliście w sytuacjach trudności i porażki w waszym życiu?
2. Jakie zachowania i procedury opracowaliście w swoim życiu, aby radzić sobie z sytuacjami emocjonalnego stresu (lęk, smutek, złość)?
3. W porównaniu do systemu i kontekstu waszego życia, jakie są zasady i działania, które pozwoliły wam osiągnąć pełny sukces lub nawet tylko część marzonych wyników?
4. Jeśli stracę pracę z powodów niezależnych ode mnie, co byście mi doradzili?
5. Jak byście wspierali osobę, która właśnie dowiedziała się o negatywnym rozpoznaniu zdrowotnym?

The aim of these encounters was to develop new skills to deal with problematic situations through the oral transmission of the experience from the wise old to the young. With the questions, the same for all partners, we focused on crisis situations, on feelings that evoke extreme emotions in people and accompany people for generations. The fact that the questions were the same for the three countries' targets allowed researchers to gather valuable information to compare to understand respondents' experiences and behaviors in a uniform, exploratory and structured way. Below are the texts of the open-ended questions to which the interviewees were able to answer in free form, conditioned exclusively by their own experiences, values and skills:

Refleksje na temat porównań pokoleniowych zebranych przez różnych Partnerów zostaną zilustrowane poniżej.

Turcja

W Turcji, ze względu na regionalne różnice językowe, teksty niektórych wniosków zostały poddane niewielkim modyfikacjom, aby umożliwić osobom starszym bardziej intuicyjne zrozumienie przedmiotu wniosku. Tureccy badacze uznali za stosowne wprowadzenie tych zmian ze względu na różnice kulturowe, różnice w perspektywach życiowych i różnice w osiągnięciach edukacyjnych wśród uczestniczących osób, na przykład osób starszych o różnym wykształceniu i pochodzeniu społeczno-kulturowym. Podając liczbę związaną z wykształceniem uczestników, na przykład tylko 3 lub 4 z nich miało wykształcenie wyższe. Zmiany te nie zmieniły jednak przedmiotu ani znaczenia pojęć, a jedynie sprawiły, że teksty były bardziej zrozumiałe dla odbiorców.

Pierwsze pytanie zadane osobom starszym dotyczyło tego, w jaki sposób przezwyciężyli trudności napotkane do tej pory w życiu. Ogólnie rzecz biorąc, okazało się, że żaden pożądaný rezultat nie został osiągnięty bez napotkania trudności i że musieli ciężko pracować, aby pokonać te przeszkody. W życiu zawsze będą przeszkody i nie ma nic bardziej naturalnego i normalnego niż to. Według respondentów nie jest możliwe rozwiązanie problemu bez uprzedniego zrozumienia jego źródła. Jeśli źródło problemu jest oczywiste, wyeliminowanie go oznacza bezpośrednie rozwiązanie problemu. Jednak rozwiązanie nie zawsze jest tak oczywiste i w takich sytuacjach konieczne jest zastosowanie różnych metod i technik rozwiązywania opracowanych w zależności od samego problemu.

Dzięki drugiemu pytaniu, w którym zapytano osoby starsze, jaka jest ich reakcja na historie o smutnych wydarzeniach, młodzi ludzie mogli dowiedzieć się, że kiedy ludzie denerwują się lub martwią smutnymi wydarzeniami, nagłe reakcje często prowadzą do błędów. Starsi radzą zachować spokojne podejście, które zapobiega popełnianiu błędów w ocenie podyktowanych impulsem. Niektórzy sugerują praktykowanie technik medytacyjnych, aby najpierw wskazać źródło gniewu lub smutku. Często powody, które badamy i które są przyczyną silnej udręki, są dokładnie tymi, które chcemy ukryć lub których nie chcemy widzieć. Umiejętność zachowania

spokoju i zachowywania się spokojnie w obliczu wszystkich wydarzeń, bez względu na to, co się dzieje, jest wielkością i cnotą. Technika, do której można się uciec, może być wzięcie głębokiego, kontrolowanego oddechu lub liczenie przez kilka sekund, aby zachować spokój. Innym sposobem na złagodzenie smutku i odpędzenie pesymizmu może być myślenie o dobrych czasach, które nadejdą.

W trzecim pytaniu mędrcy zostali zapytani, co zrobili do tej pory, aby zrealizować swoje marzenia i odnieść sukces. Jedna z odpowiedzi w pełni osiągnęła cel eksperymentu, dając konkretne wskazówki dotyczące żywych doświadczeń i motywujących rad. Esej zaangażował się, mówiąc, że: "Ludzki umysł zaczyna marzyć od dzieciństwa. Wyobraźnia trwa, jeśli życie trwa. Rozmiar i średnica marzeń zmieniają się wraz z wiekiem. Marzenie z dzieciństwa może być postrzegane jako proste i pozbawione znaczenia dla osoby dorosłej. Faktem jest, że śnienie jest niezwykle ważne dla rozwoju ludzkiej inteligencji. Podobnie jak im więcej sportowiec trenuje, tym lepsza jest jego gra. Śnienie jest również powodem rozwoju ludzkiej inteligencji. Nie jest możliwy postęp bez marzeń i rozwoju w nauce i technologii. Spójrz na życie naukowców, którzy żyli w przeszłości i ludzi sukcesu żyjących dzisiaj, wszystko zdecydowanie zaczęło się od marzeń". Uczniowie dowiedzieli się z tej historii i historii innych starszych rozmówców, że tylko dzięki ciężkiej pracy mogą zrealizować swoje marzenia. Ważne jest, aby nigdy nie przestawać marzyć i dążyć wszelkimi dostępnymi środkami do osiągnięcia tego, czego się pragnie.

W czwartym pytaniu osoby starsze zostały poproszone o udzielenie rad młodym ludziom w przypadku utraty pracy z przyczyn od nich niezależnych. Czasami ludzie tracą pracę i muszą wymyślić sobie na nowo z powodów, które nie zależą od ich woli, ale raczej z powodów związanych z warunkami środowiskowymi, warunkami kraju zamieszkania i zmianami na świecie. Wśród mędrców powszechna jest opinia, że znajomość swoich umiejętności i zdolności w zakresie znajdowania pracy i szukania odpowiedniej pracy może ułatwić młodym ludziom w obliczu trudności związanych z poszukiwaniem nowego zatrudnienia. Jeśli w życiu zawodowym

pojawiają się nieprzewidziane sytuacje, zawsze warto polegać na bliskich przyjaciółach i rodzinie, dzieląc się sytuacją i obawami, aby uniknąć podejmowania nagłych i błędnych decyzji. Sfera zawodowa obejmuje również sferę ekonomiczną i rodzinną. W przypadku utraty pracy wszystkie aspekty jednostki, począwszy od psychologicznego, wchodzi w grę w swego rodzaju kolizji łańcuchowej. Dla osoby dorosłej brak pracy, brak możliwości zaspokojenia potrzeb rodziny, kontynuowanie życia przy stałym wsparciu innych, jest powodem do udręki i udręki. Z tego powodu pomoc osobie, która straciła pracę, w znalezieniu nowej, zgodnej z jej potrzebami i oczekiwaniami, pozwoli jej w krótszym czasie pozbiierać się i nadal być użytecznym członkiem społeczeństwa. Wreszcie, w pytaniu piątym, mędrcy zostali zapytani, jak można wspierać osobę, która właśnie dowiedziała się, że jest poważnie chora. Z ich doświadczenia wynika, że osoby starsze, które miały już do czynienia z podobnymi sytuacjami, uznały za normalne, że w ciągu życia stają w obliczu takich sytuacji. Choroby istnieją i będą istnieć, więc najlepszą bronią do radzenia sobie z taką sytuacją jest otwartość, dialog i dzielenie się. Osoba chora, rozglądając się wokół, może odkryć, że może polegać lub czerpać inspirację od ludzi, którzy mają podobne doświadczenia. Często chorzy czują się samotni, a samotność podsyca pesymizm. Czasami, aby pomóc choremu, nie będąc w stanie go wyleczyć, wystarczy podnieść go na duchu swoją bliskością. Pomaganie potrzebującym łagodzi również tych, którzy oferują wsparcie, ponieważ życzliwość rodzi życzliwość. Jedną z najlepszych rad, jakich starsi udzielają młodym, jest dobre traktowanie wszystkich, nawet tych, którzy traktują źle.

Polska

Wpływ kwestionariusza na polskich respondentów polegał na wzbudzeniu szerokiego zainteresowania tematyką badania. Seniorzy stwierdzili wysoki poziom znajomości pytań, co przełożyło się na zaangażowanie i wiarygodność odpowiedzi. Choć na papierze istnieje wiele podobieństw z odpowiedziami targetów z Turcji i Włoch, analizując poszczególne interpretacje można zauważyć, że nie ma dwóch respondentów o idealnie takich samych opiniach.

Postawienie się w sytuacji respondentów, aby zrozumieć ich punkt widzenia i zidentyfikować wszelkie podobieństwa i rozbieżności, jest rolą badaczy zaangażowanych w budowę modelu zdolnego do dyktowania jednoznacznych i ustalonych wytycznych.

Kontynuując w kolejności, młodzi Polacy zadali jako pierwsze pytanie, jakie zachowania i procedury mędrcy opracowali w swoim życiu, aby radzić sobie z sytuacjami stresu emocjonalnego, takimi jak lęk, smutek i gniew. Starsi zgodzili się, że jest to kwestia treningu, który należy rozwijać przez lata praktyki. Czasami warto się zrelaksować, na przykład spacerując lub czytając dobrą książkę. Równie przydatna jest próba znalezienia ścieżki życiowej dostosowanej do własnych postaw i ambicji, aby w miarę możliwości nie cierpieć z powodu stresu związanego z niespełniającym się życiem codziennym.

Wywiad kontynuowano, badając rodzaj postawy, jaką należy zachować, gdy dowiadujemy się o negatywnej diagnozie zdrowotnej bliskiej osoby. Starsi zostali zapytani, czy mają radę, jak wesprzeć tę osobę w potrzebie. Opinie w tym względzie znalazły bardzo różne niuanse. Niektórzy uważają, że wypowiedzianie zwrotów takich jak: "Nie martw się! Wszystko będzie dobrze!", "Bo może nie zawsze wszystko jest dobrze, ale medycyna jest obecnie na takim poziomie, że może wszystko będzie dobrze i dobrze się skończy". Jaka więc może być alternatywa? Odsunąć się na bok lub przestać słuchać i przyjmować wszelkie prośby o wsparcie psychologiczne od osoby chorej? W obliczu tego pytania pojawia się ogólne wahanie, jak poradzić sobie z sytuacją, chociaż zawsze zaleca się aktywne słuchanie, zachowanie spokoju i wykazanie empatii wobec osoby zaangażowanej.

W kolejnym pytaniu młodzi ludzie poprosili starszych o radę, co zrobić, gdyby stracili pracę z przyczyn od nich niezależnych. Osoby starsze, przyzwyczajone do koncepcji stabilnej pracy przez całe życie, uważają jednak, że utrata pracy w dzisiejszych czasach nie jest problemem nie do pokonania. Nowe pokolenie może cieszyć się szerokimi możliwościami kształcenia i szkolenia zawodowego, które mogą prowadzić i wspierać ich w długoterminowej perspektywie pracy. Jednocześnie młodym ludziom zaleca się podtrzymywanie swoich pasji poprzez pielęgnowanie

hobby i zainteresowań. Praca nowych pracowników powinna być ukierunkowana na minimalizowanie trudności i stresu, aby znaleźć satysfakcję w codziennych czynnościach i współpracy z innymi. Każdy dorasta w rodzinie z dobrze zorganizowanym systemem wartości i te wartości są rzutowane na życie jako studenci i pracownicy. Podobnie jak w przypadku każdej trudnej sytuacji, również w tym przypadku dobrze jest skupić uwagę na konkretnym problemie, podzielić się swoimi doświadczeniami, głęboko oddychać i spróbować pozbyć się niepokoju i skupić się na aspektach, nad którymi wciąż mamy kontrolę, pozbywając się zbędnych i złych uczuć.

Kolejne pytanie sugerowało młodym ludziom inspirację do wielkich marzeń i osiągnięcia wyników w życiu. Osoby starsze zostały zapytane, jakie są zasady i działania, które pozwoliły im osiągnąć pełny sukces lub nawet tylko część wymarzonych rezultatów, w odniesieniu do systemu i kontekstu ich życia. We wszystkich rozważanych obszarach, od celów szkolnych po sportowe, od rodziny po pracę, dorośli odkrywają, że siła osiągnięcia wyniku leży w wytrwałości. Kiedy wyznaczasz sobie cel, niezależnie od tego, czy jest to twoje własne marzenie, czy też czyjaś inspiracja, która podoba ci się do tego stopnia, że staje się twoim własnym marzeniem, jeśli zdajesz sobie sprawę, że możesz go osiągnąć, musisz spróbować z całej siły i zaangażowania.

Wśród czynników, które przyczyniają się do realizacji marzeń, są elementy ekonomiczne i strukturalne, które można również przezwyciężyć dzięki wytrwałości i czasowi.

Eksperyment, który promował współpracę pozornie odległych pokoleń, skłania do refleksji nad problematycznymi sytuacjami, które mogą dotknąć każdego i z którymi często nie wiemy, jak sobie poradzić. Nie ma dobrych i złych adresów do naśladowania, a jedynie doświadczenia życiowe, które mogą nakierować nowych klientów na najlepszą drogę. Sugestie mądrych osób mogą uchronić młodych ludzi przed pewnymi błędami w przyszłości i otworzyć im oczy na przemyślane zachowania, które warto przyjąć. Poza zebranymi odpowiedziami, najważniejsze było przekonanie młodych i starszych, że warto łączyć siły i że dziedzictwo narodu to nie tylko

zabytki i miejsca, ale także wszystko to, co jest dziedziczone i przekazywane z pokolenia na pokolenie.

Włochy

Włoskim użytkownikom zadawano również te same pytania na konkretne tematy, aby zebrać przydatne porady dotyczące zachowania się w obliczu określonych sytuacji o szczególnych trudnościach. Młodzi ludzie otrzymali zadanie przeprowadzenia wywiadu, ponieważ akt zwracania się do osób starszych i słuchania ich odpowiedzi był kluczową częścią eksperymentu. Przekazywanie wiedzy i doświadczeń poprzez opowiadanie historii aktywowało większe predyspozycje do przyjęcia i współdziałania między dwoma pokoleniami. W pierwszej kolejności osoby starsze podzieliły się wartościami i kryteriami zachowań, które przyjęły w sytuacjach trudności i niepowodzeń w swoim życiu. Wszyscy zgodzili się, że porażka nie może oznaczać końca wszystkiego, ale raczej punkt, z którego należy się podnieść, starając się nie zostać powalonym. W przypadku niepowodzenia, podobnie jak w wielu innych trudnych sytuacjach, ważne jest, aby słuchać i wspierać bliskich i rodzinę, którzy często są w stanie dać siłę i spokój, aby wspierać zmiany. Z pewnością czynniki takie jak doświadczenie wiary, wartości rodzinne, a nawet chęć znalezienia rozwiązania trudności za wszelką cenę były aspektami najczęściej odnotowywanymi w doświadczeniach rozmówców.

Drugie pytanie zagłębiało się nieco głębiej w sferę emocjonalną respondentów, prosząc ich o zastanowienie się, jakie zachowania i procedury opracowali w swoim życiu, aby radzić sobie z sytuacjami stresu emocjonalnego (niepokój, smutek, złość). W sytuacjach smutku niektórzy dorośli mają tendencję do izolowania się, podczas gdy inni znajdują schronienie w uczuciach swojej rodziny; Tak więc, próbując zaakceptować trudności, a następnie głęboko trzymać się wartości, na których oparli swoje życie. Respondenci zwrócili uwagę na ważne punkty widzenia, które nie zawsze były powszechne. W obliczu sytuacji gniewu czasami wydaje się, że wystarczy pójść na spacer lub zaangażować się w przyjemne zajęcia, aby przypomnieć sobie piękne chwile,

które przywracają spokój i oddalają od agresywnych lub bezsensownych zachowań. Czasami trudno jest rozszyfrować emocje, więc rozluźnienie umysłu przyjemnymi alternatywnymi czynnościami jest prawie zawsze postrzegane jako rozwiązanie w zarządzaniu lękiem. Zawsze powinieneś być spokojny, gdy coś nie idzie we właściwym kierunku.

W trzecim punkcie uczniowie pytali mędrców, jakie zasady i działania pozwoliły im osiągnąć pełen sukces lub choćby część wymarzonych rezultatów, w odniesieniu do systemu i kontekstu ich życia. Ktoś ze skromnością przyznał, że robił co mógł, nie mając wielkich ambicji, ale doceniając i w pełni ciesząc się codziennością. Inni kultywowali marzenia i umiejętności bezpośrednio w praktyce nauki zawodu, a niektórzy z nich, dzięki wytrwałości, szczęściu i wsparciu rodziny, osiągnęli sukces. Ludzie, którym się udało, radzą, by zawsze wykorzystywać nadarzające się okazje i sprawiać, by przynosiły one owoce dzięki ich umiejętnościom i wysiłkowi. Poświęcenie, siła i determinacja to powtarzające się terminy, jeśli chodzi o osiągnięcie marzeń. Niektóre marzenia są utożsamiane z celami zawodowymi, inne ze stabilnością domu i rodziny, ale wszystkie mają wspólną wolę walki ze wszystkim, aby doprowadzić swój cel do końca. Rezultaty są często automatyczne, gdy robisz coś z przyjemnością; Dlatego pierwszą rzeczą jest mieć jasne wyobrażenie o celu, który chcesz osiągnąć, aby sporządzić plan działania, aby go osiągnąć. Są też tacy, którzy twierdzą, że nowe pokolenia nie mają wystarczająco silnych ramion, by wspierać ciężką pracę i poświęcenie, ale lepiej zostawić to młodym ludziom do zademonstrowania.

Czwarte pytanie dotyczyło pracy, a dokładniej zapytano dorosłych, jakiej rady udzieliliby młodej osobie, która traci pracę z przyczyn od niej niezależnych. Instynktownie, mądry zawsze sugeruje, aby się nie załamywać, nigdy się nie zniechęcać i zawsze mieć siłę i odwagę, aby iść naprzód. Po pierwsze, pomocne byłoby skonfrontowanie się z kimś, kto może zaoferować wsparcie moralne, aby nie stracić poczucia własnej wartości. Następnie należy skorzystać z okazji i poszukać pracy, która podkreśli własną tożsamość i aspiracje. Praca powinna być również narzędziem samorealizacji i źródłem utrzymania. Należy zawsze kontynuować szkolenie, aby nie dać się

złapać nieprzygotowanym i pozostawić otwarte drzwi w różnych dziedzinach. Młodzi ludzie, w porównaniu do starszych pokoleń, są również uważani za bardziej wszechstronnych i cieszą się większą kulturą zawodową, która pozwala im łatwiej aktualizować, aby reagować na zmiany w świecie pracy.

Pytanie piąte dotyczyło sfery zdrowia. Ankietowani dorośli zostali zapytani, w jaki sposób wsparliby osobę, która właśnie dowiedziała się o negatywnej diagnozie zdrowotnej. Wśród najgorszych rzeczy, jakie mogą przytrafić się człowiekowi, zdrowie z pewnością zajmuje poczesne miejsce. Bycie dotkniętym chorobą nigdy nie jest łatwe dla nikogo i często największym wsparciem jest po prostu odczuwanie swojej obecności, bez robienia wielkich rzeczy. Dodawanie odwagi i towarzystwo w takich sytuacjach nigdy nie jest łatwe, ponieważ zależy w dużej mierze od wrażliwości osób znajdujących się naprzeciwko. Często jednak ci, którzy są chorzy, są również bardzo samotni lub uważają, że są, dlatego mądrość często polega na słuchaniu, dzieleniu się czasem i wsparciu emocjonalnym. Tam, gdzie nie ma rozwiązań, wciąż można szukać nadziei w pięknych rzeczach, które pozostają. Rodzina, wiara, wartości i przyjaciele mogą być źródłem odwagi i siły, niezbędnym do przezwyciężenia chwil silnego zniechęcenia. Dla mądrych starców idea oddawania się negatywnym myślom nie jest nawet w najmniejszym stopniu brana pod uwagę.

Porównanie postaw społecznych oraz porady osób starszych

Dane jakościowe zebrane w trzech europejskich rzeczywistościach umożliwiły zebranie wrażeń, opinii i punktów widzenia związanych z postawami wynikającymi z doświadczeń dorosłych respondentów. Pytania i historie pozwoliły nam dogłębnie zrozumieć wartość pamięci historycznej stosowanej do rozwiązywania sytuacji krytycznych. Celem tych spotkań i tych pięciu pytań było poznanie doświadczeń życiowych osób starszych, uważanych za mądrych ludzi w społeczeństwie, oraz rozwiązań, które wypracowali w obliczu problemów. W wywiadach zaobserwowano pełną dyspozycyjność wszystkich osób starszych do spotkań z młodzieżą, co

doskonale wpisywało się w cele projektu. Zaobserwowano, że udzielali oni szczerych, jasnych i zwięzłych odpowiedzi na pytania chłopców.

Wszystkie osoby starsze, z którymi przeprowadzono wywiady, przynajmniej raz w życiu musiały stawić czoła trudnej sytuacji lub podnieść się po porażce, a rozwiązanie nie zawsze było łatwe do znalezienia. Z doświadczenia osoby te radzą młodym ludziom, aby nie zniechęcali się i polegali na wsparciu bliskich osób, które w takich przypadkach mogą pomóc znaleźć spokój i siłę do zareagowania poprzez bezpośrednie rozwiązanie problemu u źródła.

Wspólną linię wśród respondentów z trzech krajów zaobserwowano również w odpowiedziach udzielonych na drugie pytanie, w którym zapytano ich, jakie zachowania lub procedury opracowali, aby radzić sobie w sytuacjach silnego stresu emocjonalnego. Młodzi ludzie generalnie mają tendencję do tego, by instynkt przeważał w tym względzie poprzez popełnianie błędów. Mędrcy zalecają zamiast tego praktykowanie medytacji lub skupienie się na przyjemniejszych alternatywnych czynnościach w celu promowania kontrolowanego oddychania i łagodzenia złego nastroju.

Dzięki trzeciemu pytaniu mędrcy mogli wypowiedzieć się na temat własnych doświadczeń, podając dzieciom przykłady z życia. Wszyscy starali się przypomnieć sobie, jakie były ich ambicje w młodości i jaką drogę przebyli, aby w pełni osiągnąć swoje cele. Tureccy respondenci skupili się na temacie marzeń, na tym, jak ważne jest trenowanie umysłu w myśleniu o celach do osiągnięcia, aby utrzymać motywację przy życiu. Z wywiadów zebranych w Polsce wynika, jak ważna jest wytrwałość, aby osiągnąć pełny sukces w życiu, podobnie jak we Włoszech, gdzie dodano takie elementy, jak poświęcenie i nauka. Mędrcy uczą, że należy polegać na wartościach i determinacji, aby osiągnąć swoje cele, niezależnie od tego, czy są to cele edukacyjne, zawodowe, osobiste czy rodzinne.

Z drugiej strony, gdy negatywna sytuacja, taka jak utrata pracy, nie zależy od indywidualnej woli, ale od czynników zewnętrznych, co mądrzy proponują zrobić? Imperatywem jest nie załamywać

się. Powszechnie uważa się, że nowe pokolenia muszą radzić sobie z niestabilnym i szybko zmieniającym się scenariuszem pracy, jednak starsi ludzie zwracają uwagę na to, że dzisiejsi młodzi ludzie są znacznie bardziej wszechstronni i zachęceni niż oni. Chociaż znalezienie się bez pracy może być ekonomicznie i psychicznie demotywujące, ciągłe aktualizowanie szkoleń w różnych obszarach i brak satysfakcji może, oprócz umożliwienia stawienia czoła ewolucji sektora pracy, również podkreślić twoje umiejętności i ułatwić spełnienie twoich oczekiwań.

Wreszcie, gdy rozmowa koncentrowała się na sferze zdrowia, osoby starsze wyrażały bardzo różne opinie oparte na osobistych doświadczeniach i charakterach. Młodzi ludzie pytali, jak należy się zachować, gdy okazuje się, że bliska osoba jest poważnie chora. Wszystkim osobom starszym przynajmniej raz w życiu zdarzyło się stanąć w podobnej sytuacji i podjęcie decyzji, jaką postawę przyjąć, nigdy nie jest łatwe, ponieważ w grę wchodzi wrażliwość, ból, pesymizm i niezdecydowanie. Powszechnie uważa się, że konieczne jest zaoferowanie choremu wszelkiego możliwego wsparcia, ale jak to zrobić? Często wystarczy słuchać, być życzliwym i okazywać empatię.

Propozycje rozwiązań mędrców, choć wywodzących się z różnych kultur i środowisk, miały wspólny cel przekazania wiedzy od starszych do młodych. Ten sposób dialogu stanowi solidną podstawę do stworzenia możliwości wdrażania różnych metod i technik w rozwiązywaniu problemów w wymiarze europejskim, oszczędzając lat formalnego szkolenia. Metoda przekazywania wiedzy poprzez dialog międzypokoleniowy jest skuteczną metodą uczenia się, która uzupełnia, ale nie zastępuje formalnego uczenia się. Jej siła polega na tym, że niektórych zdarzeń można nauczyć się poprzez eksperymentowanie i działanie. Można pomóc zminimalizować niektóre błędy, przekazując doświadczenia mądrych ludzi młodym. Wykorzystanie zdobytej wiedzy i umiejętności powinno być oceniane w celu ułatwienia życia przyszłym pokoleniom.

Propozycje właściwych postaw

Z odpowiedzi uzyskanych za pomocą kwestionariuszy wyłoniły się dominujące postawy, które można rozumieć w różnych reprezentatywnych kategoriach behawioralnych, które opisują dominującą postawę respondentów. Każda postawa jest przejawem jednej lub więcej umiejętności, które umożliwiają orientację w danej dziedzinie.

Poniżej znajduje się siatka oceny używana przez badaczy i techników Dziedzictwa Rozwiązań:

OPTYMISTA
Bycie w dobrym nastroju i cieszenie się życiem pomaga nam lepiej przezwyciężać problematyczne i najbardziej krytyczne momenty w kreatywny sposób. Optymizm w odniesieniu do pewności siebie, motywacji, wytrwałości, zdolności do realizacji wielu celów jednocześnie i samoregulacji są czynnikami determinującymi osiągnięcie celów.
WIZJONER
Wizjoner to ten, który widzi możliwą rzeczywistość i wie, że to do niego należy jej realizacja (lub wydobyć jej na światło dzienne), ponieważ nie będzie nikogo, kto zrobi to za niego. Widzi całość nawet przed poszczególnymi częściami, połączeniami obecnymi w całości, a także wie, że będzie musiał zaoferować swoją wizję innym. Można powiedzieć, że wizjoner ma zdolność generatywną: jeśli wizja zostanie zaakceptowana, może przynieść owoce z korzyścią dla innych. Przyjęcie postawy wizjonerskiej oznacza bycie kreatywnym, to znaczy posiadanie kombinatorycznej zdolności twórczej, która pozwala nam dostrzec relacje między rzeczami i wydarzeniami.
KREATOR
Umiejętność dostrzegania tego, co nietypowe, szukanie nowych możliwych rozwiązań, które mogą przynieść korzyści zarówno im samym, jak i innym. Innymi słowy, chęć oderwania się od istniejących i zwyczajowych modeli w celu wprowadzenia czegoś nowego, co jest zarówno użyteczne, jak i decydujące. Kreatywność to nie tylko inwencja artystyczna, to nie tylko

wyobraźnia, to raczej konkretne działanie i chęć spróbowania pomimo ryzyka niepowodzenia, z każdego testu można nauczyć się czegoś nowego i udoskonalić swój pomysł, swoje kreatywne rozwiązanie.

OSTROŻNY

Uwaga jest procesem poznawczym, który pozwala nam wybierać bodźce środowiskowe, jednocześnie ignorując inne. Uwaga to zdolność do kierowania zasobów umysłowych na określone aspekty rzeczywistości w określonym czasie. Osoba zorientowana na szczegóły jest niezwykle skoncentrowana na wszystkich szczegółach danej sytuacji. Innymi słowy, jest to osoba, która nie tylko stara się "robić rzeczy" lub postrzegać je z ogólnego punktu widzenia, ale raczej zwraca uwagę na szczegóły, aby upewnić się, że wszystko jest zrobione poprawnie.

PRACOWITY

Pracowita postawa skłania do kultywowania wytrwałości, która wymaga skrupulatności i poświęcenia. Obecne trudności można pokonać tylko dzięki wytrwałej pracy i całkowitemu zaangażowaniu.

CIEKAWY ŚWIATA

Postawa ciekawości zachęca nas do obserwowania i doświadczania wydarzeń z chęcią ich zbadania, a nie całkowitego zanurzenia się w nich. Ta ciekawska postawa przybiera formę zamiaru zbadania przeżywanego doświadczenia, a niekoniecznie samoregulacji, kierując uwagę do wewnątrz, a także na zewnątrz, chwila po chwili, w sposób nieosądzający i nieinterpretujący, pozwalając rzeczom płynąć takimi, jakimi są. Taka postawa stawia jednostkę w aktywnej pozycji (w odniesieniu do koncepcji sprawczości), ponieważ zmiana zdolności regulacji emocjonalnej jest osiągnięta poprzez aktywną i subiektywną obserwację własnego doświadczenia, akceptując swoje emocje i nie działając na ich podstawie.

ŚWIADOMY

Radowanie się cnotami motywuje, uszczęśliwia i jest bezpośrednim antidotum na zazdrość, która jest niezdolnością do tolerowania szczęścia i sukcesu innych. Jest to bogata praktyka, która karmi

poczucie własnej wartości i daje jasność co do własnych cech i zasobów. Radowanie się swoimi zaletami polega na spoglądaniu wstecz, obserwowaniu swojego zachowania, aspiracji i pragnień, aby cieszyć się, gdy zdamy sobie sprawę, że mamy dobrą naturę.

ZDETERMINOWANY

Wiąże się to z całkowitym zaangażowaniem w realizację danego celu przez odpowiednio długi czas, ale nie oznacza upartego trzymania się złych rozwiązań, lecz zdolność do rozpoczynania od nowa z nową strategią za każdym razem, gdy ta przyjęta do tej pory okaże się nieskuteczna.

POGODNY

Pogodne nastawienie to stan umysłu, który pozwala zawsze uchwycić pozytywną stronę rzeczy, oczekując najlepszego w każdej sytuacji. Chodzi o umiejętność utrzymywania się w stanie depresji ani pobudzenia, ale spokoju w stosunku do tego, co nas otacza i co się dzieje. Równowagę tę osiąga się poprzez właściwe podejście do życia, ale także poprzez świadome budowanie jej poprzez precyzyjne codzienne wybory.

DAŻĄCY DO CELU

Oznacza całkowite zaangażowanie w realizację określonych celów lub przez odpowiednio długi czas, ale nie oznacza upartego trzymania się złych rozwiązań, ale zdolność do rozpoczynania od nowa z nową strategią za każdym razem, gdy ta przyjęta do tej pory nie okazała się skuteczna.

USATYSFAKcjonowany

Porażka jest integralną częścią życia w ogóle, a sukcesu w szczególności. Porażka pokazuje nam, która ścieżka jest dla nas najlepsza, może pomóc nam się poprawić i może dać nam odpowiedni czas na działanie. Ale bardzo często porażka jest doświadczana jako dramat lub trauma do przezwyciężenia, podczas gdy w rzeczywistości jest to po prostu punkt wyjścia do refleksji, aby opracować i zacząć od nowa w nowym kierunku.

SERDECZNY

Umiejętność uważnego słuchania każdej osoby, tworzenie równego dialogu w celu wymiany pomysłów i dążenia do tego samego celu. Ustanowienie skutecznego kanału dialogu w celu

zbudowania relacji wzajemnego zaufania i współpracy, w celu opracowania nowych rozwiązań. Bycie przyjaznym oznacza empatię wobec rozmówców, zrozumienie ich próśb i zbadanie ich potrzeb.

ZAANGAŻOWANY

Radowanie się własnymi zaletami i docenianie zalet innych motywuje, uszczęśliwia i jest bezpośrednim antidotum na zazdrość oraz niezdolność do tolerowania szczęścia i sukcesu innych. Jest to bogata praktyka, która karmi poczucie własnej wartości i daje jasność co do własnych cech i zasobów. Radość z cnót słuchania oznacza spojrzenie wstecz, obserwowanie przyjętych zachowań, aspiracji i pragnień, które należą do nas i do naszego rozmówcy, aby cieszyć się, gdy zdamy sobie sprawę, że mamy dobrą naturę.

EMPATYCZNY

Empatia to ludzka zdolność do postawienia się na miejscu innych, aby lepiej ich zrozumieć. Wiedza o tym, jak odczuwać i interpretować emocje innych, rozumieć ich perspektywę i być w stanie udzielić emocjonalnej odpowiedzi. Nie chodzi więc tylko o "postawienie się na miejscu drugiej osoby", ale także o umiejętność aktywowania wymiany, umiejętność postawienia percepcji i wizji rzeczywistości drugiej osoby na pierwszym planie, nie myląc jej jednocześnie z własną. Co więcej, bycie w stanie zakomunikować nasze uczestnictwo tak, by druga osoba faktycznie je dostrzegła.

ZRÓWNOWAŻONY

Zrównoważona osoba jest w stanie ocenić swój własny stopień dobrego samopoczucia i nadać swojemu życiu osobisty kierunek. Jest to również osoba, która czuje się dobrze zarówno ze sobą, jak i z innymi. Ludzie zrównoważeni emocjonalnie to ci, którzy potrafią panować nad swoimi emocjami, zarządzać nimi, nie dać się ponieść negatywnym emocjom. Osoby z równowagą emocjonalną żyją lepiej, w bardziej spokojny i satysfakcjonujący sposób. Poprawa codziennego życia oznacza aktywne i świadome poszukiwanie dobrego samopoczucia i równowagi, bez czekania, aż inni zrobią za nas to, co możemy zrobić każdego dnia. Sekret równowagi i dobrego życia jest zharmonizowanie troski o siebie z relacjami z innymi.

SKŁONNY DO NAWYKÓW

Rutynowe zachowania stanowią podstawową pomoc dla mózgu i jego funkcjonowania, ponieważ pozwalają mu zużywać jak najmniej energii. Rutyny są całkowicie subiektywne. Zależą zarówno od osobowości każdego człowieka, jak i od swobody lub sztywności, jaką implikuje sama rutyna, ważną rolę odgrywa indywidualne zaangażowanie i wybory. Musimy umieć rozpoznać, czego chcemy i co sprawia, że czujemy się lepiej. Warto jednak pamiętać, że tworzenie rutyny i nowych nawyków pozwala nam zużywać mniej energii i otwierać się na nowe bodźce i niuanse rzeczywistości. Nawyk z powtarzalnego zachowania staje się nałogiem, obraca się przeciwko nam.

ASERTYWNY

Osobowość asertywna to osobowość, która jest w stanie otwarcie, entuzjastycznie i spontanicznie wyrażać swoje poglądy i emocje. Asertywność to umiejętność wyrażania swoich uczuć, wyboru sposobu zachowania w danym momencie/kontekście, obrony swoich praw, spokojnego wyrażania niezgody, gdy uzna się to za stosowne, realizowania swoich pomysłów i przekonań przy jednoczesnym poszanowaniu pomysłów i przekonań innych.

PEŁEN WSPÓŁCZUCIA

Osoba współczująca rozwija bystre oko do identyfikowania cech, które sprawiają, że każda osoba jest wyjątkowa. Przez współczucie możemy rozumieć emocjonalne uczestnictwo w bólu innych (i, bardziej ogólnie, w ich potrzebach), które wyraża się w uczuciach i gestach solidarności i altruizmu. Współczujący to ktoś, kto wczuwa się w życie innych i decyduje się oddać do ich dyspozycji.

UGODOWY

Rozjemca będzie zatem kimś, kto ma tendencję do porozumienia, a zatem jest przychylny, otwarty, elastyczny. Postawa, która uznając różnice, sprzyja jedności. Ten typ osoby ma silne pragnienie uczucia i akceptacji, ludzkiej bliskości i przynależności. Z tym systemem potrzeb "podchodzi" do ludzi i ma tendencję do przeceniania wspólnoty interesów z otaczającymi go

osobami, zamiast podkreślać różnice. Typ ugodowy przejawia tę potrzebę we wszystkich jej formach: potrzeba bycia mile widzianym, pożądanym, kochanym, akceptowanym. Potrzeba czucia się akceptowanym, docenianym, potrzebnym, ważnym, szczególnie dla konkretnej osoby. Potrzeba pomocy, ochrony, opieki, prowadzenia. Z tym systemem potrzeb idzie w kierunku ludzi, pewny siebie i pełen nadziei na znalezienie akceptacji, bardzo często przeceniając wspólność interesów z bliskimi mu osobami, zamiast podkreślać różnice.

OSTROŻNY

Dokładny, dbający o szczegóły, ostrożny, kompetentny, sumienny, poprawny. Jest osobą dokładną, ostrożną, rozważną, dociekliwą i skrupulatną. Dominującą emocją jest obawa, a głównym lękiem jest krytyka własnej pracy, która jest skoncentrowana na myśleniu i wyraźnej spostrzegawczości. Osoba zachowująca ostrożność lub rozwagę, uważająca i unikająca niebezpieczeństw. Bycie czujnym oznacza bycie inteligentnym, dostrzeganie i rozpoznawanie zbliżającego się niebezpieczeństwa i unikanie go, ale oznacza także bycie gotowym na niebezpieczeństwo i odpowiednie planowanie. Podczas gdy ostrożny jest interpretowany jako nadmiernie ostrożna osoba, która przygotowuje się na każdą katastrofę, może mieć nieco negatywny pogląd, ponieważ wszędzie szuka niebezpieczeństwa.

ZAPOBIEGLIWY

Rezultaty nie przyjdą natychmiast, ale zostaną osiągnięte w perspektywie średnio- i długoterminowej, dzięki stałemu zaangażowaniu. Postawa protagonisty, a nie ofiary, z dużym poczuciem odpowiedzialności i umiejętnością podejmowania ryzyka. Takie podejście jest napędzane ciągłym i trwającym całe życie procesem uczenia się na podstawie doświadczeń życiowych i inspiruje do patrzenia dalej i nigdy się nie zatrzymywania.

AMBITNY

Koncepcja niezwiązana, w kategoriach narcystycznych, z władzą i sukcesem, ale raczej z możliwością robienia tego, co lubimy i kochamy najbardziej, co jest ważnym warunkiem podążania drogą do dobrego samopoczucia. Ambicja może być wykorzystywana jako paliwo

Learning
Innovation
Multimedia

SMS SZKOŁA
MISTRZOSTWA
SPORTOWEGO

WeDISUCOM
DIPARTIMENTO DI SCIENZE UMANISTICHE
DELLA COMUNICAZIONE E DEL TURISMO

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

motywacyjne. Można ją połączyć z determinacją, by odnieść sukces we wszystkim, czego pragniemy.

Praktyki

Tradycja przekazywana innym pokoleniom składa się z pewnych wzorców zachowań mających zastosowanie w określonych sytuacjach. Modele te opierają się na doświadczeniach, wspomnieniach, aspektach wiedzy ogólnej i społecznie akceptowanych zasadach zachowania. Różne społeczności i narodowości opierają się na różnych wzorcach zachowań związanych z ich kulturą i historią, tj. dziedzictwem. Jednak niezależnie od pochodzenia, istnieje ogólny wzorzec podejścia do rozwiązywania problemów i komunikacji międzypokoleniowej mającej na celu znalezienie rozwiązań.

Przykładowe grupy uczniów z Turcji, Polski i Włoch zostały podzielone na małe grupy, które otrzymały zestaw 5 arkuszy zawierających pytania i zadania przygotowane w odniesieniu do różnych obszarów objętych projektem, takich jak krytyczne myślenie, identyfikacja własnych emocji, postawy wobec strategii reagowania w sytuacjach krytycznych, podejścia do rozwiązywania problemów, skuteczna komunikacja itp. Młodzież została również poproszona o ocenę przydatności dialogu międzypokoleniowego i porad udzielanych przez osoby starsze, w oparciu o ich mądrość i doświadczenia. Po wybraniu odpowiedzi spośród opcji podanych w tabelach, uczniowie zostali poproszeni o wyjaśnienie swoich wyborów.

Dzięki temu systemowi można było również uzyskać jasny obraz tego, w jakim stopniu eksperyment dialogu międzypokoleniowego wywarł wpływ na nowe pokolenie, rejestrując wpływ rad mądrych na potencjalne wybory behawioralne młodych ludzi.

Arkusz zawierał u góry pytanie, po którym następowała siatka do schematycznego wypełnienia poprzez zaznaczenie jednego lub więcej powtarzających się zachowań. Pierwsza kolumna po lewej stronie zawierała przymiotniki zniekształceń i zakłóceń emocjonalnych obecnych w

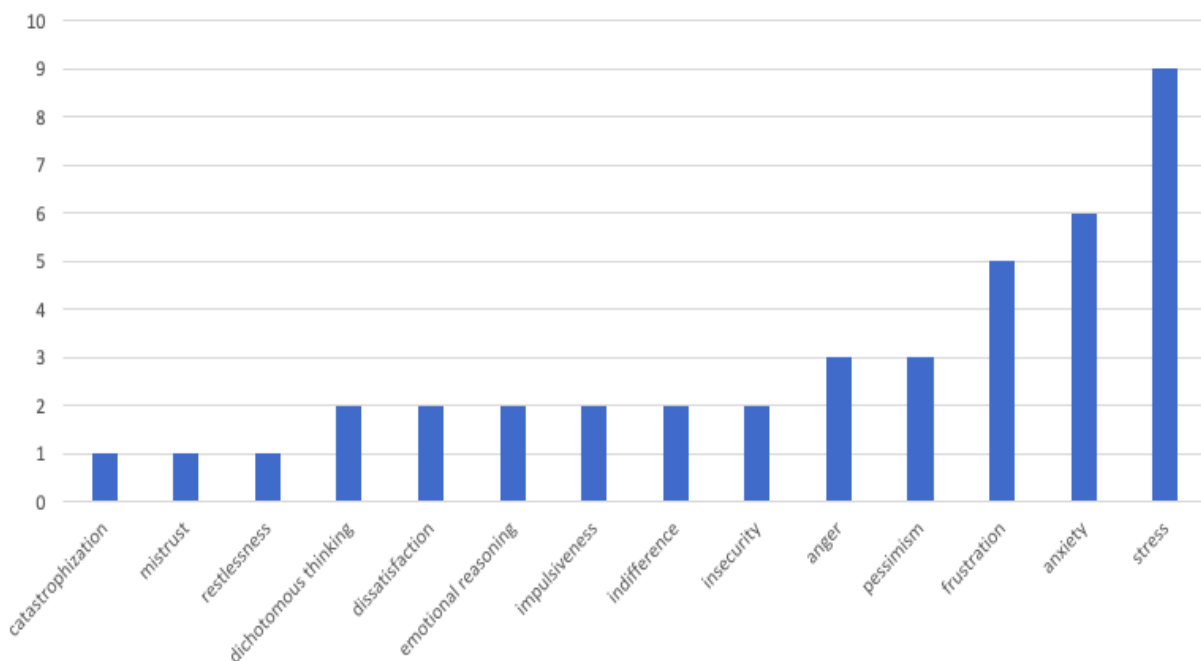

sytuacjach krytycznych; w drugiej kolumnie wartości behawioralne; trzecia to proaktywne postawy wobec strategii reagowania; czwarty i ostatni to wymiar relacji społecznych i afektywnych.

Poniżej przedstawiono przykładowy model:

What are the values and behavioural criteria that you have adopted in situations of difficulty and failure in your life? Młodzi ludzie mogli wybrać nieograniczoną liczbę odpowiedzi spośród opcji podanych w arkuszu. Najpierw pracowali nad nazwaniem zniekształceń i zaburzeń emocjonalnych w krytycznych sytuacjach w ich życiu. Dokonane przez nich wybory zostały przedstawione na poniższym wykresie słupkowym.

DISTORTIONS AND EMOTIONAL DISTURBANCES IN CRITICAL SITUATIONS

Jak widać na wykresie, dla większości nastolatków podejmowanie krytycznych decyzji jest nierozzerwalnie związane z uczuciem stresu, niepokoju i frustracji. Młodzi ludzie stwierdzili, że wymiar relacji społecznych i emocjonalnych, niezależnie od tego, czy są to relacje z przyjaciółmi lub rodziną, czy też relacje tworzone w środowisku pracy (szkole), w znacznym stopniu wpływają na poziom wspomnianych wyżej emocji. Jednak w odniesieniu do ich wieku każda decyzja, którą

można określić jako krytyczną, jest decyzją wywołującą raczej negatywne emocje, ponieważ wiąże się z potencjalną porażką i obawą przed negatywnymi konsekwencjami podjętych działań.

Następnie próbna grupa studentów została poproszona o określenie wartości behawioralnych i proaktywnych postaw dla strategii reagowania w oparciu o przykłady podane na karcie. Mieli oni możliwość przedyskutowania swoich wyborów z członkami swoich grup, a po osiągnięciu porozumienia w sprawie wybranych wartości i postaw, wybrali te, które uważają za najbardziej kluczowe i skuteczne w sytuacjach krytycznych i w rozwiązywaniu sytuacji problemowych.

Dla większości nastolatków ze wszystkich europejskich środowisk podejmowanie krytycznych decyzji jest nierozdzielnie związane z uczuciem stresu, niepokoju i frustracji. Młodzi ludzie stwierdzili, że wielkość zaangażowanych relacji społecznych i emocjonalnych, niezależnie od tego, czy są to relacje z przyjaciółmi lub rodziną, czy te stworzone w środowisku pracy (szkole), w znacznym stopniu wpływają na poziom emocji wymienionych w tabeli. Jednak w odniesieniu do ich wieku każda decyzja, którą można określić jako krytyczną, jest decyzją, która wywołuje raczej negatywne emocje, ponieważ wiąże się z potencjalną porażką i obawą przed negatywnymi konsekwencjami podjętych działań.

Powyższy wykres pokazuje, jako przykład, polskie dane dotyczące wielkości relacji społecznych i emocjonalnych w odpowiedzi na pierwsze pytanie, ale wyniki te można łatwo przypisać dwóm pozostałym celom, ponieważ są one w znacznym stopniu zgodne.

Wszystkie grupy docelowe wzięły pod uwagę podstawowe postawy, takie jak obiektywizm, determinacja, dalekowzroczność, optymizm, równowaga, kreatywność, pasja, odwaga, pewność siebie, asertywność i ambicja. Postawy takie jak empatia i wnikliwość nie były w tym kontekście brane pod uwagę.

Wszystkie dane pozwoliły zatem na prześledzenie strategicznego profilu proaktywnych postaw, które należy przyjąć w obliczu trudności lub niepowodzeń.

Wśród odpowiednich proaktywnych postaw, wspólnych dla wszystkich trzech grup docelowych w trzech krajach, optymizm jest z pewnością najbardziej skuteczny. Bycie w dobrym nastroju i cieszenie się życiem pomaga lepiej przezwyciężać problematyczne i bardziej krytyczne momenty w kreatywny sposób. Optymizm w połączeniu z wiarą w siebie, motywacją, wytrwałością, umiejętnością dążenia do kilku celów jednocześnie i samoregulacją są czynnikami determinującymi osiągnięcie celów. Dla włoskich uczniów optymizm jest najważniejszy, podczas gdy dla polskich dzieci jest on bardzo ważny, ale nie ważniejszy niż obiektywizm, determinacja i wizja; tureccy uczniowie kładli większy nacisk na ciężką pracę jako rozwiązanie każdej trudnej sytuacji.

Zaraz po optymizmie, dla włoskiej grupy próbnej, pracowitość wydaje się być czynnikiem decydującym, ponieważ dzięki wytrwałej pracy i całkowitemu zaangażowaniu możliwe jest przezwyciężenie każdej trudnej sytuacji. Na drugim miejscu polscy chłopcy umieścili determinację, która dla Włochów i Turków jest dopiero na czwartym miejscu. Determinacja rozumiana jako całkowite poświęcenie się danemu celowi przez odpowiednio długi czas, posiadająca zdolność do rozpoczęcia od nowa z nową strategią zawsze wtedy, gdy ta przyjęta dotychczas okazała się nieskuteczna.

Na trzecim miejscu w przypadku włoskiej grupy próbnej i nieobecna wśród wyborów grupy polskiej jest świadomość rozumiana jako pożywienie dla poczucia własnej wartości, które daje jasność co do własnych cech i zasobów. Zarówno ambicja, związana z wiedzą, jak robić to, co się lubi i kocha, jak i dalekowzroczność, rozumiana jako stałe i trwałe zaangażowanie w osiągnięcie celów, to inne postawy uważane za ważne dla wszystkich zaangażowanych celów, nawet jeśli nie są one jednakowo ważne.

Asertywność, równowaga i kreatywność są bardziej istotne dla polskiej grupy docelowej niż dla włoskiej, która nie uznała za istotne uwzględnienie ich w strategii reagowania na trudną sytuację. Kreatywność jest zwycięską strategią również według opinii tureckich studentów, którzy również wierzą w znaczenie bycia odważnym.

Drugie zadanie, nad którym pracowali uczniowie, odnosiło się do podejścia opartego na rozwiązywaniu problemów. Pytanie referencyjne brzmiało: Jakie zachowania i procedury rozwijać w życiu, aby radzić sobie z sytuacjami stresu emocjonalnego (niepokój, smutek, złość)? W trakcie projektu temat ten był szeroko omawiany, z przykładami kroków do skutecznego znalezienia rozwiązań. Podejście zaprezentowane w projekcie obejmowało następujące etapy: definicja problemu, lista wszystkich możliwych rozwiązań, ocena opcji, wybór najlepszych rozwiązań i wreszcie stworzenie planu wdrożenia wybranego rozwiązania. Każdy z etapów został szczegółowo omówiony w celu upewnienia nastolatków co do ich znaczenia i możliwości zastosowania.

Zadaniem uczniów było wybranie jednego z proponowanych podejść i przedstawienie krótkiego uzasadnienia swojego wyboru.

30% polskich uczniów stwierdziło, że najlepszym podejściem do rozwiązywania problemów byłoby natychmiastowe znalezienie rozwiązania, a następnie jego bezpośrednie zastosowanie. Według nich wskazane jest szybkie i konsekwentne działanie w celu natychmiastowego rozwiązania problemu, usuwając obciążenie bez opóźniania odpowiedzi.

Większość polskich uczniów, 40% z nich, wybrała podejście, w którym pierwszym krokiem powinno być zdefiniowanie problemu, a ostatnim stworzenie planu wdrożenia rozwiązania. Była to odpowiedź zgodna z oczekiwanym modelem, ponieważ obejmowała wszystkie kroki i techniki rozwiązywania problemów omówione w projekcie. Jak wyjaśnili uczniowie, ta odpowiedź jest uważana za najlepszą, ponieważ w ten sposób unika się pochopnego działania i ma się wystarczająco dużo czasu na przemyślenie swojej decyzji. Ponadto, według nastolatków, zastosowanie tego podejścia pozwoliłoby rozwiązać problem w najbardziej korzystny sposób i uniknąć podejmowania błędnych decyzji.

Tureccy uczniowie twierdzą, że z silnymi stresującymi sytuacjami można sobie lepiej radzić z przekonaniem, świadomością i równowagą. Zrównoważeni emocjonalnie ludzie to ci, którym

udaje się opanować emocje, zarządzać nimi, nie dać się ponieść negatywności; Ci, którzy mają równowagę emocjonalną, żyją lepiej, w bardziej pogodny i satysfakcjonujący sposób.

Włoscy studenci preferują optymistyczne podejście do rozwiązywania problemów. Rozwiązywanie problemów wiąże się dla nich, oprócz optymizmu, również z odpowiednimi postawami, takimi jak postawa wizjonerska, która pozwala im dostrzec relacje między rzeczami i zdarzeniami przy użyciu kombinatorycznej zdolności twórczej; postawa pracowitości, która implikuje skrupulatność i poświęcenie; świadomość własnych umiejętności i zasobów; determinacja; nastrój pogody ducha i asertywność, czyli zdolność do wyrażania swoich opinii i emocji otwarcie, entuzjastycznie i spontanicznie.

Trzeci arkusz zawierał techniki skutecznej komunikacji. Spośród dziesięciu wymienionych poniżej technik, siedem zostało przedstawionych i opisanych w modułach. Celem zadania było ustalenie, które z nich studenci uważają za przydatne w budowaniu pozytywnych relacji z rozmówcą i pozwalające na skuteczną komunikację.

Uczniowie mogli wybrać nieograniczoną liczbę odpowiedzi spośród następujących opcji:

45

1. Cel komunikacji musi być jasny dla wszystkich zaangażowanych w proces komunikacji.
2. Gramatyka i ortografia nie mają obecnie znaczenia. Im krótsza wiadomość, tym większe prawdopodobieństwo, że odbiorca zrozumie, co masz na myśli.
3. Weź pod uwagę opinię, wiedzę, pochodzenie, mentalność odbiorcy itp.
4. Okaż szacunek odbiorcy.
5. Wiadomość musi zawierać wszystkie informacje, które chcesz przekazać. Powinieneś zagłębić się we wszystko.

6. Wiadomość powinna być poprawna pod względem ortograficznym i gramatycznym, ponieważ ma to większy wpływ na odbiorcę.
7. Wiadomość musi być jasna, aby uniknąć błędnej interpretacji.
8. Wiadomość powinna być dokładna i aktualna. Im krótsza wiadomość, tym dłużej można utrzymać uwagę odbiorcy.
9. Przekazuj wiadomość tak szybko, jak to możliwe, aby uniknąć błędnej interpretacji.
10. Wiadomość powinna być wyczerpująca, tzn. powinna zawierać wszystkie istotne informacje.

Odpowiedzi uczniów sugerują, że młodzi ludzie postrzegają skuteczną komunikację jako sytuację, w której wiadomość jest przekazywana jasno, z szacunkiem dla rozmówcy. Najmniej ważnym aspektem komunikacji wydaje się być szybkość, z jaką wiadomość jest przekazywana, chociaż niektórzy uczniowie uważają, że informacje powinny być przekazywane zwięźle, pamiętając, że długie wypowiedzi mogą zniechęcić słuchacza.

Okazało się, że kluczem do skutecznej komunikacji jest jasność przekazu. Według opinii studentów komunikat powinien być jasny, aby rozmówca zrozumiał jego główny kontekst. Aby ułatwić komunikację, studenci wspomnieli również o znaczeniu gestów i mowy ciała, których użycie pomaga rozmówcy zaangażować się w rozmowę.

Bardziej niż jasność, zwłaszcza w środowisku pracy, Turcy uważają, że istnieją inne podstawowe umiejętności, aby mieć skuteczną komunikację, a mianowicie: wola, pracowitość, dokładność i dbałość o szczegóły, na przykład.

Odpowiedzi wybrane przez uczniów były w większości omawiane podczas projektu i, jak niektórzy z nich stwierdzili, są to techniki, których używają w swoim życiu, dlatego uważają je za skute

Skuteczna komunikacja, niezbędna do osiągnięcia każdego celu w życiu, wymaga bardzo konkretnych postaw i nastawień. Zgodnie z tym, co mówili starzy mędrcy w wywiadach i czego nauczyli się uczniowie, wartości te obejmują uczciwość, pokorę, zaufanie, nadzieję, samokontrolę, obiektywizm i, ponownie, determinację.

W kolejnym zadaniu młodzi ludzie otrzymali arkusz z sytuacją problemową do przeanalizowania. Ponieważ w poprzednich zakładkach wykazali się już wiedzą na temat odpowiednich postaw i podejść do znajdowania rozwiązań w krytycznych sytuacjach życiowych, zostali poproszeni o zastosowanie szkolenia teoretycznego w praktyce. Jednym z głównych celów projektu było przedstawienie przykładowej grupie młodych uczniów różnych problematycznych sytuacji z życia codziennego, w których po otrzymaniu porady od osób starszych, ich zadaniem było wybranie właściwego rozwiązania problemu opisanego w grze. Sytuacja opisana w arkuszu opierała się na ogólnej wiedzy uczniów na temat rozwiązywania problemów i ich doświadczeniach ze współczesnymi krytycznymi sytuacjami z życia codziennego.

Ponieważ uczniowie napotykają różne trudności w procesie uczenia się, zostali poproszeni o udzielenie najbardziej skutecznych i przydatnych porad osobie w ich wieku, która ma trudności z nauką. Istniały cztery opcje rozwiązań przedstawionych grupie próbnej, a każda z grup została poproszona o wybranie podejścia i wyjaśnienie jego zastosowania.

Opcje rozwiązania przedstawionych problemów były następujące:

1. Powiedz prawdę swoim przyjaciołom lub rodzicom i zapewnij ich, że to nie oni są przyczyną problemu.
2. Nie mów nic o swoich problemach. Sam sobie z tym poradzisz.
3. Poproś nauczyciela o wyjaśnienie całego materiału omawianego na lekcjach. Nie skupiaj się tylko na rzeczach, których nie rozumiesz, ponieważ nauczyciel powinien wyjaśnić wszystko jeszcze raz.

4. Poproś nauczyciela (nauczycieli)/znajomych o wsparcie. Wyjaśnij swoje problemy i spróbuj znaleźć najlepsze rozwiązanie. Możesz skorzystać z rad osób, którym ufasz.

Żaden z uczniów w polskiej próbie nie ocenił opcji C, czyli poproszenia nauczyciela o ponowne wyjaśnienie całego materiału. Większość uczniów w badanych grupach z trzech krajów uznała, że rozwiązanie A, polegające na zwróceniu się o wsparcie do zaufanych osób po przyznaniu się do problemu, jest najbardziej odpowiednie w danej sytuacji. Niewielka część uczniów stwierdziła, że rodzice lub przyjaciele mogą pomóc w rozwiązaniu problemów szkolnych, ale należy ich zapewnić, że to nie oni są ich przyczyną. 20% polskich uczniów uważa, że rozmawianie z innymi o swoich problemach jest niewłaściwe i twierdzi, że pomoże to danej osobie uniknąć dokuczania.

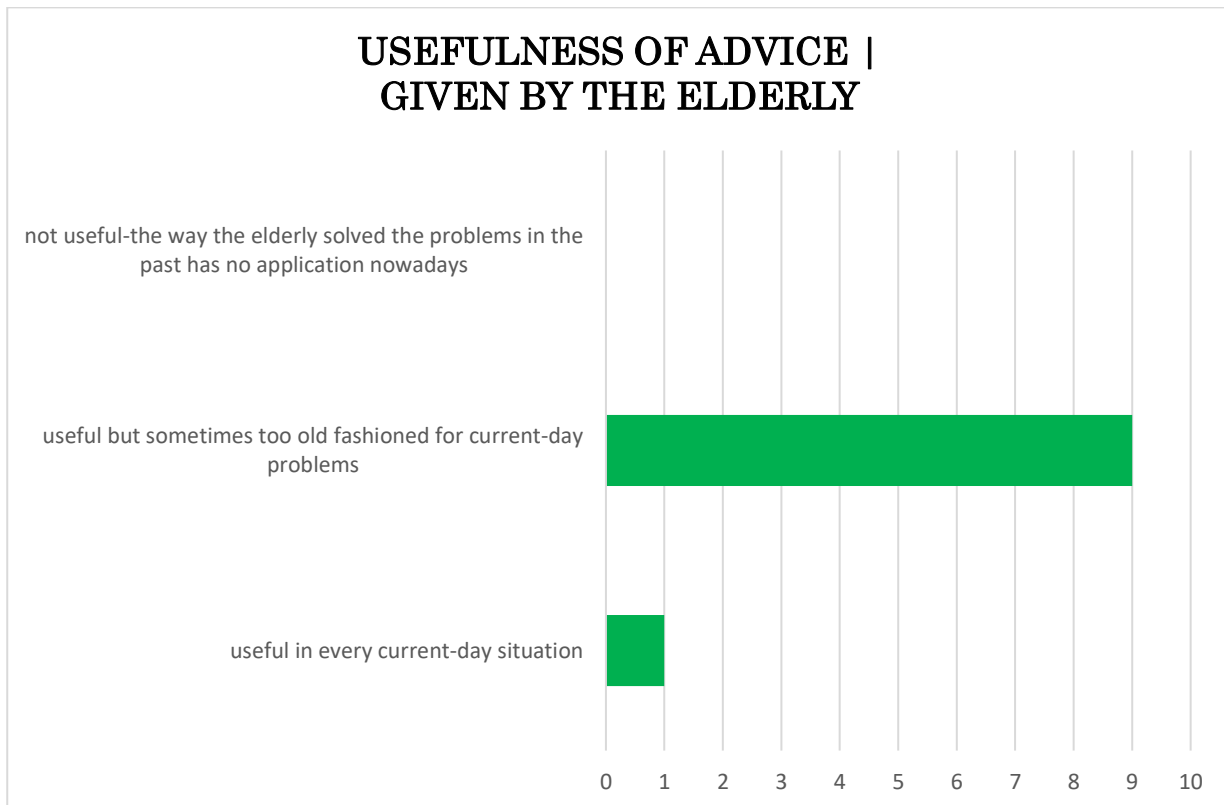
Zdecydowana większość badanych uczniów, niezależnie od pochodzenia, uznała odpowiedź D, czyli przyznanie się, że ma problem z nauką i poproszenie o wsparcie zaufanych osób, za najbardziej skuteczne i odpowiednie rozwiązanie. Sugeruje to, że młodzież z grup próbnych zaangażowanych w eksperymentowanie z modelem Solutions' Heritage analizowała materiały osadzone w modułach przesłanych na platformę edukacyjną ze zrozumieniem, ponieważ ta odpowiedź była oczekiwana.

Jeśli chodzi o powody takiego wyboru, uczniowie przyznali, że młodzi ludzie nie powinni próbować sami stawiać czoła swoim problemom i rezygnować z korzystania z doświadczenia i mądrości rodziców i/lub nauczycieli. Osoby te, zdaniem nastolatków, zawsze chętnie udzielą pomocy wraz ze wsparciem psychicznym i wyjaśnią niezrozumiałe kwestie. Dialog z dorosłymi może zapewnić obiektywną wizję sytuacji i promować pozytywne i proaktywne postawy, które są kluczowe dla skutecznego rozwiązywania problemów.

Ostatni, piąty arkusz, nad którym pracowali adolescenti, dotyczył ich ogólnej opinii na temat wartości porad udzielanych przez osoby starsze. Celem zadania było określenie, na ile uczniowie

postrzegają takie rady w kontekście rozwiązywania bieżących problemów. Stanowiło to ogólne podsumowanie projektu i ważność dziedzictwa rozwiązania.

Aby uzyskać reprezentatywny i natychmiastowy obraz wyników, weźmy, jako równy i ogólny przykład, wykres uzyskany z opracowania wyników odpowiedzi udzielonych przez polską grupę docelową, ponieważ jest on idealnie jednolity z odpowiedziami udzielonymi przez wszystkie grupy, w tym Włochów i Turków; odpowiedzi, z których nowe pokolenie okazuje się pokorne, współczujące, empatyczne i mądre, bardziej niż oczekiwano.

Żaden z nastolatków, którzy wzięli udział w projekcie, nie uważa rad udzielanych przez starszych za całkowicie nieadekwatne we współczesnym świecie lub bezużyteczne. Rady, których starsi ludzie szybko udzielają młodym ludziom, dotyczą uczniów jako nieprzemijające, ponieważ

Learning
Innovation
Multimedia

SMS SZKOŁA
MISTRZOSTWA
SPORTOWEGO
RZESZÓW

WeDISUCOM
DIPARTIMENTO DI SCIENZE UMANISTICHE
DELLA COMUNICAZIONE E DEL TURISMO

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

starsze pokolenia zdobyły już doświadczenie ułatwiające proces rozwiązywania problemów. Ich rady często mogą nakierować młodsze pokolenie na korzystne i sprawdzone rozwiązania problemów. Młodzież wyraża jednak pewne wahanie co do propozycji rozwiązań współczesnych problemów wysuwanych przez osoby starsze. Choć nastolatki w pełni doceniają rady bardziej doświadczonych osób, obawiają się przyjmować je w całości, ponieważ twierdzą, że starsi dorośli czasami mają trudności ze zrozumieniem otaczającego i szybko zmieniającego się świata. Dlatego też ich rady nie zawsze są w pełni trafne.

Ta dwuwartościowa postawa otwartości i zamknięcia wobec rad oferowanych przez pokolenie inne niż własne nie jest podyktowana wyłącznie zakłopotaniem, które towarzyszy różnym, ale także rzeczywistą ewolucją kontekstu społecznego, który prowadzi ludzi w różnym wieku do odmiennych postaw w obliczu identycznych sytuacji, poza zdobytym doświadczeniem. Podejrzewa się, że sceptycyzm może prowadzić do błędnych osądów; Dlatego porównanie pokoleniowe jest zawsze przydatne przy ocenie strategii behawioralnych, które należy stosować.

Wnioski

Vademecum Dziedzictwa Rozwiązań ma na celu dostarczenie wytycznych jako zwinnego wsparcia dla nauczycieli, uczniów i rodzin w przekazywaniu złożonych zestawów praktycznej wiedzy i technik "rozwiązywania problemów". Dokument ma na celu porównanie i ujednoczenie wyników uzyskanych w ciągu trzech lat pracy, w których prowadzono badania i wdrażanie innowacyjnego, technologicznego, konkretnego, interaktywnego i komunikacyjnie skutecznego formalnego i nieformalnego modelu edukacyjnego pod względem możliwości zastosowania i rozpowszechniania wyników.

Szkoły i środowiska, które tworzą sferę edukacyjną młodych ludzi, muszą nauczyć ich umiejętności uczenia się, interakcji z innymi, selekcjonowania informacji, wykorzystywania wszystkich dostępnych zasobów do rozwiązywania problemów; umiejętności słuchania, krytykowania, wybierania i decydowania. Kompetencje stają się podstawowym elementem cyklu edukacyjnego, a ich ocena jest złożonym procesem, nie ograniczającym się do wyników eksperymentów, ale rozciągniętym w czasie, poprzez systematyczną obserwację młodych ludzi w obliczu różnych, nowych i rzeczywistych sytuacji.

Wytyczne sugerują ścieżkę i dostarczają narzędzi do wdrożenia modelu, który na początku i w spokoju okazuje się działać. Ocena wyników nie kończy się jednak na teoretycznej ocenie uczenia się, ale jest uzupełniana obserwacją autentycznych testów i rzeczywistych zadań.

Model Dziedzictwa Rozwiązań pozwala uczniom na odpowiedni trening i najdogodniejsze ćwiczenia w celu interpretacji i rozwiązania dowolnego problemu dzięki ich umiejętnościom, wiedzy i zdolnościom. Dzięki tym narzędziom, do których dodano cenne dziedzictwo kulturowe pamięci historycznej starych mędrców, uczniowie będą mieli wszystko, czego potrzebują, aby mądrze wybierać informacje, identyfikować powiązania i zwiększać dostępne zasoby. W ten sposób doświadczenie edukacyjne jest przekształcane zgodnie z konkretnymi potrzebami ucznia, w miarę możliwości odpowiadając na rzeczywiste wymagania.

Vademecum pokazuje działania, strategie, metodologie i narzędzia, za pomocą których technicy i badacze partnerscy przeprowadzili eksperymenty z modelem.

Należy zauważyć, że nie wszystkie fazy i nie wszystkie działania muszą być przeprowadzane przy użyciu tej samej metodologii. Na przykład dla zespołów projektowych przydatne było przejście tekstów wywiadów i analiza wykonanej pracy w oparciu o charakterystykę kontekstu krajowego lub pochodzenie społeczne / szkoleniowe celów. Indywidualna modulacja doprowadziła do obiektywnego zapisu wyników, który jest całkowicie spójny z pracą wykonaną wspólnie przez Turcję, Polskę i Włochy. W rzeczywistości w końcowej fazie ewaluacji ważne było, aby myśleć nie tylko w kategoriach uzyskanych wyników, ale także w kategoriach metod, narzędzi, możliwości powielania i trwałości.

Pierwsza faza, faza badań i wiedzy, pokazała, że edukację można osiągnąć poprzez nieformalne wymiany, które charakteryzują każdą relację i które mogą być zarówno ukrytą, jak i jawną edukacją. Poprzez dialog i porównania między pokoleniami, wspierana jest współpraca, empatia i sedimentacja wiedzy. Opowieści o doświadczeniach, jeśli cel jest odpowiednio przygotowany na przyjęcie, pozostawiają ślady i informacje, które pozwalają na odpowiednie postawy i reakcje w przypadku sytuacji podobnych do przewidywanych. Standaryzacja wytycznych zapisanych w początkowej fazie sprzyjała tej metodzie uczenia się poprzez nieformalną wymianę i umożliwiła kierowanie rozwojem, wykorzystaniem i punktami sprzedaży modelu.

Przekazywanie doświadczeń dorosłych w formie pamięci historycznej i porad umożliwiło owocną współpracę dwóch odległych pokoleń, które miały na siebie pozytywny wpływ. Projekt sprzyjał zatem uczeniu się poprzez nieformalną wymianę doświadczeń i jest to cenny element, który należy wziąć pod uwagę w tej formie dostosowania i ukierunkowania wyników.

Kolejnym krokiem było badanie społeczne, które pozwoliło spotkać się dwóm pokoleniom w celu rozwinięcia u dorosłych postawy otwartej na nowe, a u młodych ludzi rozwinięcia nowych

umiejętności radzenia sobie z problematycznymi sytuacjami poprzez ustny przekaz z doświadczenia przeżytego i opowiedzianego przez mądrą starszą.

Docelowi odbiorcy obu pokoleń okazali się chętni do współpracy w związku z przeprowadzoną wymianą i uczeniem się. Pozostając priorytetem przygotowania spersonalizowanych ścieżek, wyniki uzyskane w odniesieniu do wyznaczonych celów odnotowały silną motywację i zaangażowanie zaangażowanych osób, a także szerokie zastosowanie w różnych europejskich kontekstach potencjału edukacyjnego modelu.

Wreszcie, praktyka zapewniła informacje zwrotne na temat postępów poczynionych przez grupę docelową młodych ludzi, w odniesieniu do ich potencjału zastosowanego w rzeczywistych sytuacjach. Ścieżka praktyki została opracowana poprzez progresję sytuacji, w których uczniowie zostali poproszeni o zastosowanie w praktyce nabytych umiejętności i wiedzy przy użyciu siatki zawierającej alternatywy zróżnicowanych i zróżnicowanych rozwiązań.

W odniesieniu do zebranych i przetworzonych danych oraz biorąc pod uwagę rolę łącznika, jaką ma odgrywać Vademecum, można argumentować, że korzyści uzyskane z weryfikacji modelu określają jego ważność pod względem pomysłu, wdrożenia i możliwości zaproponowania. Celem eksperymentu było przeanalizowanie ważności procesów i produktów, również w celu ewentualnego ulepszenia projektu po jego zakończeniu, a także pozostawienie przykładu innowacyjnej, wysoce technologicznej ścieżki szkoleniowej, którą można odtworzyć w celu wymiany dobrych praktyk. W tym sensie partnerstwo może być w dużej mierze zadowolone z uzyskanych informacji zwrotnych i przekonane o swojej skuteczności.

Learning
Innovation
Multimedia

SMS SZKOŁA
MISTRZOSTWA
SPORTOWEGO

WeDISUCOM
DIPARTIMENTO DI SCIENZE UMANISTICHE
DELLA COMUNICAZIONE E DEL TURISMO

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Źródła

- Indywidualny projekt "Rozwiązania, które należy przyjąć w sytuacjach kryzysowych i wyzwaniach społecznych" napisany przez Disucom w ramach projektu "Dziedzictwo rozwiązań" w celu osiągnięcia rezultatu intelektualnego 3: Wytyczne - Dziedzictwo rozwiązań, autorzy: Prof. Luisa Carbone, Tony Urbani i Mario Morrica.
- Indywidualny projekt "Rozwiązania, które należy przyjąć w sytuacjach kryzysowych i wyzwaniach społecznych" napisany przez Zespół Szkół Mistrzostwa Sportowego Stal w Rzeszowie realizowany w ramach projektu "Dziedzictwo rozwiązań" w celu osiągnięcia rezultatu intelektualnego 3: Wytyczne - Dziedzictwo rozwiązań.
- Indywidualny projekt "Rozwiązania, które należy przyjąć w sytuacjach kryzysowych i wyzwaniach społecznych" napisany przez Serged i AYK Anatolian High School w ramach projektu "Dziedzictwo rozwiązań" w celu osiągnięcia rezultatu intelektualnego 3: Wytyczne - Dziedzictwo rozwiązań, autorzy Halil Topçuoğlu (AYK Anatolian High School), Gürkan Eğil (AYK Anatolian High School) i Hulusi Karataş (SERGED).
- Raport na temat dziedzictwa kulturowego we Włoszech, Polsce i Turcji IO1 (Program Erasmus+ KA227 - Partnerstwo na rzecz kreatywności, kod projektu: 2020-1-IT02-KA227-SCH-094924) napisany przez LIM we współpracy ze wszystkimi partnerami projektu Solutions' Heritage.
- Wspólny raport IO2 (Program Erasmus+ KA227 - Partnerstwo na rzecz kreatywności, kod projektu: 2020-1-IT02-KA227-SCH-094924) napisany przez LIM we współpracy ze wszystkimi partnerami projektu Solutions' Heritage.
- Materiały TPM i TPVM (programy, ppts, raporty z działań, nagrania).